

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

במני כב' השופט יהודה פרגו – שופט בכיר

התובע **טל סמל**
ע"י עוה"ד רן כהן והילה צמח

נגד

הנתבעים
1. יעקב כוהזינוף
2. בראשית יהלומים בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד דרור נאור

פסק דין

מבוא 1.

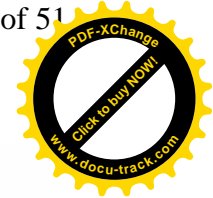
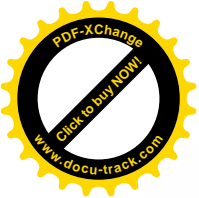
במני תביעה כספית בעקבות פירוק שותפות לא רשומה למסחר ביהלומים בין התובע, **טל סמל**, לבין הנתבע 1, **יעקב כוהזינוף**, שניהם חברים בבורסת היהלומים.

משרדה של השותפות היה ממוקם במשרדיה של חברת "**בראשית יהלומים בע"מ**" (להלן: "**חברת בראשית**"), שהינה חברה משפחתית בניהולו הישיר של הנתבע 1.

השותפות התנהלה באמצעות מערכת הניהול של "**חברת בראשית**" ו**בכפרד ממנה**:

לטענת התובע: "**סך כל הזכויות שנגזלו מהתובע אשר הינם בסך 418,342.50 דולר אשר הינם בשקלים 1,436,867.20**" נז'.

לצרכי אגרה העמיד התובע את תביעתו על סך של מיליון ₪.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

לטענת הנתבעים, כתב התביעה אינו מגלה חבות כלשהי נגד יהלומי בראשית בע"מ.

לגישתם, התובע הוא זה אשר לקח/גנב סחורה השייכת לשותפות ו"לחברת בראשית", עדך רישומים לא ריאליים של שווי היהלומים השייכים לשותפות; ניסה לסחוט כספים מהנתבע 1 ונתר חייב כספים ויהלומים לשותפות.

בין שני הצדדים מתנהלים הליכים נוספים/תביעות הדדיות בבית המשפט השלום בת"א, שעניינן תביעת הנתבעים כלפי התובע להשיב את היהלומים שנטל שלא כדין; ותביעות הדדיות של לשון הרע.

במסגרת האירועים הקשורים בתיק זה, נעשה ניסיון ע"י מר שמואל שניצר, מי שהיה אותה עת נשיא בורסת היהלומים ושל מר יצחק לופטין בתפקידו כיורר ועדת הביקורת בבורסת היהלומים, לפתור את הסכסוך בין הצדדים.

לטענת התובע, היה זה במסגרת הליך של גישור ועל כן ביקש למנוע את עדותו של מר יצחק לופטין.

לטענת הנתבעים, ניסיונותיהם של מר שמואל שניצר ומר יצחק לופטין לפתור סכסוך זה נעשה בשל היכרותם את שני הצדדים ולא במסגרת הליך של גישור או בוררות. כמעול יוצא, ביקשו הנתבעים להתיר את עדותו של מר יצחק לופטין.

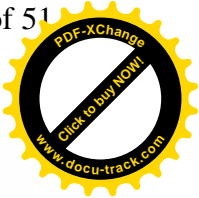
בהחלטתי מיום 8/3/2011, ובהסתמך על תצהירו של מר יצחק לופטין, סברתי כי החליך אשר התקיים בין הצדדים היה הליך של גישור וכי התצהיר האמור לא יכול לשמש ראיה או מוצג.

מחלוקת זו בין הצדדים, הגיעה לפתחו של בית המשפט העליון.

ביום 21/9/2011 ניתנה החלטת בית המשפט העליון מפי כבי השופטת מי נאור (כתוארה דאז), כי על בית המשפט "לבחון... את מהות ההליך עפ"י הבנת הצדדים לו וההסכמות שהושגו ביניהם... במסגרת ההוכחות שטרם החלו או בכל מסגרת אחרת".

בהחלטה מיום 15.12.11, נקבע כי מחלוקת זו בין הצדדים, תידון בעת שמיעת הראיות בתיק.

ביום 13.2.12 נשמעו הראיות, לרבות בנושא זה שבמחלוקת.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

די היה בשמיעת עדותם של התובע ושל מר לופטין בעניין זה, כדי ליתן החלטה מיידית בגדון:

"החלטה"

לאחר ששמעתי את העד ואת התובע ואת טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי לא היה כאן הליך של גישור. נימוקים יינתנו תוך כמה ימים על מנת שלא לעכב את המשך הדיון.

היות ומר לופטין הוא עד מרכזי במרשה זו, אתן את נימוקי לחלטתי דלעיל, כבר במתח פסק הדין.

מעדותו של מר יצחק לופטין למדתי, כי ההליך בו נטל חלק היה הליך של בירור וניסיון ליישב את המחלוקת בין הצדדים, בשל היכרותו את שני הצדדים, בעיקר את התובע ואביו, אשר כדבריו: "הוא כמו בן שלי".

מר יצחק לופטין הבהיר בעדותו, כי כיו"ר של מח' הביקורת של בורסת היהלומים אסור לו בכלל לעסוק בהליך מורמלי של גישור בין חברי הבורסה, וכי גם לא עשה כן.

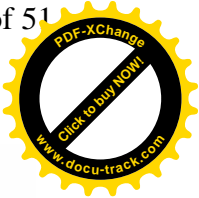
בעדותו סיפר מר יצחק לופטין:

ת. אני יהלומן בבורסה כ-35 שנה, יש לי משרד ברמת גן ובדרום אפריקה. יש לי מערכת של קניינים ביבשת אפריקה. עד לפני ארבעה חודשים כיהנתי במשך 6 שנים כיו"ר ועדת הביקורת על הבורסה. הייתי חבר בוועדת הביטחון, חבר במכון היהלומים, כן חבר ועד המועל של התאחדות תעשייני היהלומים.

.....

למען גלוי נאות, ברכי רועדות כאן, אבא של התובע הוא ידיד נפש שלי, הוא חבר, והתבקשתי להופיע בבית המשפט מהסיבה שהבירור הזה פרץ ביניהם, אז כיהנתי כיו"ר ועדת הביקורת בבורסה, לכן הייתי מנוע מלהתעסק בבירוריות או בגישורים או בקונפליקטים בין חברים. היות ופנה אלי נשיא הכבוד של בורסת היהלומים העולמי, מר שמואל שניצר, לנסות לברר את המחלוקת שיש בין יקי לבין טל, לא יכולתי לסרב. לכן, הצטרפתי למר שניצר כדי לנסות לפתור את הבירור הזה ביניהם. ואכן, זה מה שהיה.

3 מתוך 51

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

נפגשנו עם טל, אני ושמואל, ביחידות, האח"כ נפגשנו גם עם מר יקי מבראשית ועם אחיו, ובאמת הגענו לאיזה "גשר" שחשבנו שנפתור את הברור הזה, ואכן יקי הפקיד בידנו שיק של 90 אלף דולר.

לשאלות בית המשפט:

ש. אחת המחלוקות בתיק זה לגבי הפעילות שלך בתיק, האם מה שניסיתם לעשות אתה ומר שניצר, זה היה הליך של גישור, להבדיל מהליך של ברור וניסיון להביא לידי סיום של מחלוקת שבין הצדדים.

ת. אני קיימתי מסי' קורסים גם בבוררות וגם בגישור אבל כבי' השופט גורן, כאן לא היה הליך גישור ולא חתמו על שטר בוררות ולא על שום מסמך. הם פנו למר שניצר, ואני הצטרפתי. היה כאן נושא של ברור מחלוקת בין שני הצדדים, זה להבנתי. אני לא משפטן, אבל אני מעורה בחיי הפעילות של הבורסה.

ש. היות ועברת קורס גישור, אתה בוודאי ידוע את ההבדל בין גישור לבין ניסיון לפתור איזה שהיא סוגיה בין שניים. בוודאי בבורסה, שזה עולם בפני עצמו, לכן, שאלתי היא: האם היה פה הליך גישור או הליך ברור.

ת. היה פה ברור.

ש. איש מהצדדים לא חתם בפניכם על הליך של גישור.

ת. לא.

ש. האם אמרתם למי מהצדדים – דעו לכם אנחנו פועלים כמוגשרים

ת. חד משמעית לא.

ש. האם נאמר משהו שאתם פועלים כבוררים

ת. גם לא.

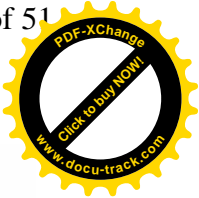
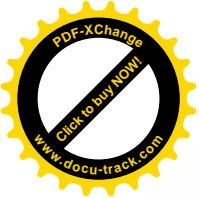
(נמי' 43, 44).

.....

ת. רצינו להגיע לאיזה מכנה משותף שנוכל לסיים את הפרשה שכאבה לנו מאוד. אני הייתי מוכן להשקיע מאמץ והפן, באמת, ושוחחתי רבות עם טל ואביו וגם עם אח שלו, שנמצא באולם, ורציתי לסיים את הפרשה לפני שהיא התחילה. זה עלה לי בבריאות דם.

.....

ת. אני בתפקיד הזה באתי כחבר של אבא של טל.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

ש. ובתפקיד הזה לפני שבאת, לקחת את תעודת יו"ר הועדת ביקורת שלך והחזרת לבורסה, או כשבאת היית עדין יו"ר ועדת הביקורת.

.....

אני גידלתי אותו, סיפחתי אותו הוא כמו בן בשבילי.

.....

ש. כיו"ר ועדת ביקורת, מותר לך לערוך גישור או בורות או בירורים בין חברי בורסה.

ת. לא ערכתי גישור ולא בורות, אסור לי.

(עמ' 50, 52, ההדגשות שלי – י.ג.)

נוכח היכרות זו שבין מר לופטין ובין משפחת התובע, עת לא היה לתובע כסף לשלם לר"ח של שיבר עבור עריכת דו"ח פירוק השותפות, שילם מר לופטין מכיסו חשבון זה, וקיבל מאוחר יותר את ההחזר הכספי מאביו של התובע. כדבריו:

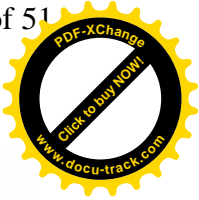
ת. מניתי ליקי וטל ואמרתי שר"ח יגבה סכום מסויים, האם אתם מוכנים לתשלום? הם הסכימו. בהתחלה טל לא היה לו כסף, אמר שאין לו כסף לשלם, אני הוצאתי מכיסי ושילמתי לר"ח את חלקו של טל. אח"כ אביו החזיר לי את הכסף.

(עמ' 48)

הנה כי כן, עדות ועובדות ברורות אשר המסקנה חשולה מהן, כי לא התקיים הליך של גישור, אלא הליך של בירור בניסיון לסיים את המחלוקות בין הצדדים. אמנם בתצהיר עליו חתם יצחק לופטין ביום 27.7.09 (נספח ג' לכתב ההגנה), הוא מכנה הליך זה "גישור", אולם בנדונו הסביר כי "זו טעות סופר... זה לא היה גישור" (עמ' 44).

מסקנה זו מקבלת תימוכין בדברי התובע בעצמו:

"... מתאם אומרים לי שעשו לי בורות. איך בורות? יקי לא היה באזור המשרד, לא הייתה קלדנית. אני לשיחה עם שמואל שניצר ולופטין באתי עם העו"ד שלי. אני מכיר אותם. איציק די חששתי ממנו, שמואל אמר שזה שיחה אישית, מה אתה בא עם עו"ד, שה"כ אנחנו רוצים לעזור.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

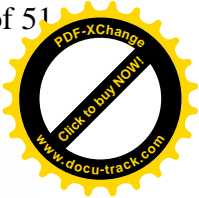
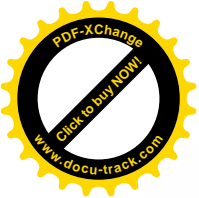
העו"ד שלי ושניצור התחילו לדבר ביניהם, הוא אמר לעו"ד אתה לא יכול להיות פה, תצא. העו"ד אמר לי שאם זה גישור ושיחה בלתי מחייבת, אני משאיר את התובע לבד. מתאוס עובר חודש, יוצאים מכתבים, כשראיתי את המכתב זה אחד הימים הקשים שהיו לי. חותמים, בורות, דברים שלא היו ולא נבראו ועוד מאדם שהערצתי אותו. זה לא היה בורות. בבורות בבורסה יש קלדנית, חתימות, אנשים חותמים, שני הצדדים נמצאים באותו חדר. הייתה שיחה אישית".

(עמ' 25, ההדגשות שלי - י.פ.).

אני קובע, כי ההליך שהתקיים לא היה הליך של "גישור" אלא הליך בו ניסו מר שמואל שניצור ומר יצחק לופטין, המכירים ומיוודים עם הצדדים, ליישב את המחלוקת ביניהם.

שוכנעתי כי ההתבטאות בתצהיר: "גישור", הייתה כשל לשוני, וכי ההליך שחתקיים היה ניסיון לפתור את המחלוקת בין הצדדים, כמתואר לעיל.

כמועל יוצא, עדותו של מר יצחק לופטין ותוכן הנאמר בהליך זה מותרים לעדות וגילוי כראייה לכל דבר ועניין.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

2. השותפות

החירות בין התובע לבין הנתבע הייתה במסגרת עבודתם בבורסת היחלומים. שניהם היו חברי הבורסה. הנתבע פעל במסגרת החברה המשפחתית "בראשית" שהתמחתה באבני גלם. הנתבע העיד כי הוא "קונה גלם מעל 50 מיליון דולר בשנה במשך מעל 15 שנים בממוצע" (עמ' 68). התובע עבד שכיר בחברת ODC בתחום האבנים המלוטשות. בעקבות הנסיעות התדירות של השניים לבלגיה נוצרה ידידות ביניהם.

בעדותו מספר הנתבע:

"בשלב מסוים, טל אמר לי שנמאס לו לעבוד שכיר והוא רוצה למתוח שותפות. אני אמרתי לו שהחב' שהוא הולך לעבוד איתה בשותפות היא לא חב' עם גב כלכלי, ובגלל שהיינו חברים אמרתי לו בוא תשב בשותפות איתי ואתה תנהל את כל השותפות הזאת. אני לא אתערב אני הראש שלי בגלם ואתה תנהל את כל הקשור בשותפות הזו. במרץ 2007, ביום ההולדת שלי, ביקשנו ברכה מאבא שלי, אבא שלי נתן את הברכה שלו ויצאנו לדרך".

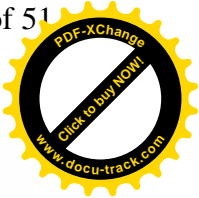
(עמ' 68)

עם הקמת השותפות, כל אחד מן הצדדים השקיע בשותפות 70,000 דולר. השותפות קיבלה את מלוא השירותים מ"חברת בראשית" לרבות משרד, שירותי מחשב והנהלת חשבונות.

בעדותו מספר התובע:

"פתחנו חשבון בנק תת חשבון בחב' בראשית... עשיתי את השותפות עם הנתבע שהחשבון מתנהל בתת חשבון של חב' בראשית, כמוכן היה לי משרד באחד המשרדים, היה לי חדר במשרד של הנתבע עם מצלמות שלי..."

(עמ' 19)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

י"ש. כשהיית קונה ומוכר סחורה, איפה היו נרשמות הפעולות של קנייה ומכירה, ומי היה מוציא חשבונית.
 ת. הכל היה מנוהל על ידי הפקידה ציפורה...
 ש. וגם כשקנית זה היה מתבצע דרך ציפורה.
 ת. כן. היא הייתה לוקחת חבילה, מפרקת אותה, ורושמת אותה במחשב.
 ש. האם אתה קנית סחורה פעם ושילמת עליה בעצמך.
 ת. לא זה דרך חשבון הבנק.
 ש. מי שילם בפועל.
 ת. שיקים מוציאים מתב' בראשית, מחשבון השותפות.

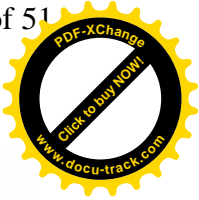
 ש. זאת אומרת בכל רגע נתון יש במחשב את רשימת המלאי שלך.
 ת. כן.
 ש. שהיא נפרדת מרשימת המלאי של בראשית.
 ת. כן...".

(עמ' 23, 22).

"ציפורה" היא העדה ציפורה יוחננוב-יונתנוב, פקידה ב"חברת בראשית".

בעדותה הסבירה ציפורה את ההפרדה שהייתה קיימת בין המלאי/הסטוק של "חברת בראשית" לבין זה של השותפות:

"אני פקידה בחב' יהלומי בראשית מאז 1/08. אני עוסקת בחב' כפקידה. מה שקשור לפקידות ומחשוב, הכנסת סחורה, הוצאת סחורה.
 ש. איפה.
 ת. הכנסה ויציאת סחורה במחשב, קניות, מכירות, והייתי עוסקת בסטוק של בראשית ובסטוק של טל, של השותפות, שהוא היה אחראי עליו.
 ש. מי היה נותן לך הוראות לגבי עדכוני המחשב של הסטוק.
 ת. לגבי הסטוק של בראשית זה יקי או מוטי. יקי היה עוסק בגלם ומוטי היה עוסק במלוטש של בראשית. ויש את השותפות של טל, שטל היה אחראי על הסחורה של הסטוק שלו.

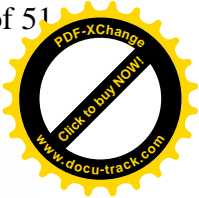
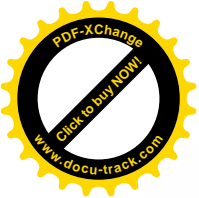

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

ש. איזה סוג סחורה הייתה של טל.
 ת. של מלוטשות-מסופלות.
 ש. היו אבני גלם בסטוק של טל.
 ת. אבני גלם לא היו.
 ש. מי קשור לעבודה במחשב, מי מעדכן במחשב ועושה את עדכוני
 הסטוקים.
 ת. אני מעדכנת ועושה הכל במחשב. מלבדי אין אף אחד.
 ש. איך את עושה את זה, באיזה אופן מתבצע העדכונים במחשב של
 הסטוקים.
 ת. על פי ההוראות. אם זה הסטוק של טל, אז אך ורק טל אומר לי
 מה לעשות למי הוראותיו, ואם זה בסטוק של בראשית אז מוסי או
 יקי היו אומרים מה לעשות".

(נמ' 23)

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

3. פירוק השותפות

בסוף שנת 2008 היה משבר בשוק היחלומים.

בעדותו אומר יצחק לופטין:

"ת. באותה תקופה בסוף 2008 היה משבר גדול בענף היחלומים. הסחורות נפלו ב- 50% - 40%. אני אישית נמנעתי קשות מהמפלות הזאת".

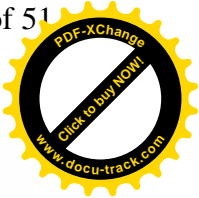
(עמ' 49)

מהראיות שנשמעו בפני שוכנעתי, כי משבר זה הביא עמו לפירוק השותפות

ביוזמת התובע.

מספר הנתבע.

"בסוף 2008 נפל השוק, הראש שלי היה בעסק שאני מנהל, בסכומים גדולים, לא התעסקתי בסחורה של טל. אמרתי לטל מה קורה איתך? אמר שהכל בסדר. אבל אני לא קונה סחורה כי אני מאמין ב"אפקט הקפה" הוא אלוף במוטגים. הוא אמר אני שותה קפה וכולם מפסידיים את הכספים שלהם, וכשיגמרו להפסיד את הכספים אבוא ואתחיל לעבוד. אז הוא הפסיק לקנות סחורה. בסוף 2008, ספטמבר-אוגוסט-אוקטובר, הפסיק לקנות סחורה. בהתחלה גם אני הפסקתי לאיזה חודש-חודשים לקנות סחורה, הורדתי כמויות כמו כולם, וב- 1/09 חזרתי לפעילות כי צריך להתפרנס ביקשתי מטל שיחזור לקנות סחורה. טל אמר לי שהוא נבחר להישרדות, ולכן אין טעם שהוא יקנה סחורה, כי אם הוא יקנה סחורה הוא יוצא לחודשיים-להישרדות. כל פעם היה בא ואומר שעשה זריקה ונבחר ל- 30 האחרונים. כל החודש הוא התרברב בפני כולם שהוא נבחר. אחרי שבוע אמר לי שהוא נפל במיון של ה- 30 האחרונים. ב- 22.6.09 הייתי במשרד, באתי והבאתי לטל חבילת גלס, אמרתי לו תסדר אתה ותמייין לפי מחירים. הוא לא אמר לי לא. לקח את הסחורה אני הלכתי וטיפלתי בעניינים שלי. באותם ימים גם לא הייתי הרבה במשרד כי טיפלתי בבנייה שאני בונה.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

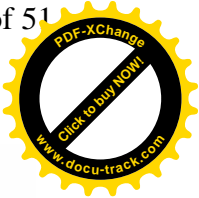
ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

אז אני מגיע ל- 24/6 ב- 13:30 בצהריים לבורסה, טל בא אלי לחדר, ישב ודיברנו 5-10 דקות, צחקנו, אמתי לו תביא לי את הגלם שנתתי לך יומיים קודם, אלי. הוא הלך והוא לא חזר.

חיכיתי 5-10 דקות, ושאלתי את ציפי איפה טל! אמרה לי יצא לשירותים. חיכיתי עוד 10 דקות, ואני אומר לציפי איפה טל! אמרה לא יודעת. התקשרתי אליו לטלפון הפנימי ואז הוא התחיל לדבר איתי בצורה רשמית. זו פעם ראשונה בחיים שלי שטל דיבר איתי שהוא רוצה לעזוב את השותפות. הוא אמר לי – יקי, תשמע, אני החלטתי, אני רוצה למרס את השותפות ואני רוצה 130,000 דולר. אמרתי לו טל מה זה הדיבור הזה. הוא אמר לי אתה שמשון הגיבור בלי שיער לידי, אני אהרוס את החיים שלך ואמרק את המשפחה שלך, יש לי הקלטות וניתק לי את הטל'. לפני כן הוא אמר לי שארתי קופסא על השולחן שלך, ראיתי את הקופסא הכחולה שלו על השולחן הארוך שלי, כשהתעסקתי עם יהלומים. הסתכלתי ימינה הייתה קופסא של הכספת שלו סגורה. הוא ניתק את הטל', הוא אמר לי והצהיר שהשאיר את כל היהלומים בכספת. באתי לפתוח וראיתי שסגור. אף פעם לא ידעתי את המס' שלו ובחיים לא פתחתי את הקופסא שלו. במשך כל השנתיים וחצי שהוא היה במשרד שלי. בחיים לא פתחתי את הקופסא שלו, סמכתי עליו, האמנתי בו, אפילו הערצתי אותו, עד כי כך.

....

... חזרתי אליו, התקשרתי אליו שוב, הוא ענה לי ושאלתי מה המספר? הוא אמר לי 257. טוב תודה. סגרתי. פתחתי את הקופסא. לשמחתי ראיתי שיש יהלומים שם, ולכן לא בדקתי על קנקנו של הקופסא. סגרתי את הקופסא וחזרתי לטלפון. אמרתי לטל – נשמה, אני אוהב אותך, אנחנו חברים, מה זה השטויות האלה? הוא התחיל לצעוק. ניסיתי להרגיע את העניינים והוא ניסה לחמם את הדברים. למחרת היה לנו אירוע בכותל הבר מצווה של בנו של אחי, הוא סירב לעלות למשרדי, חזר ואמר שארתי את כל היהלומים, לא מעניין אותי חשבונות וכמה יש לנו בשותפות. אני רוצה 130 אלף דולר. אמרתי מה זאת אומרת בלי חשבון. אני לא מבין בסחורה שלך, אני התמחיתי בגלם ולא יודע אפילו כמה הסחורה שלך שווה. תבוא למשרד, כשביל מה עצבים, נעשה חשבונות...
... אמרתי לו טל תעלה למשרד ונעשה חשבונות לא שום דבר, ניתק את הטל' שוב. התקשרתי לדני מרציאנו, זה חבר של שנינו,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

היה חבר גם שלי וגם של טל, היינו יוצאים ומבלים ביחד. בד"כ אנשים שהם חברים בבורסה, הם חברים ועובדים ביחד ועושים כל מיני עסקים. ש. מה היה במשך אותו יום. ת. יצאנו מהמשרד, אני ודני נסענו לטל הביתה כי רציתי מכל הלב את החברות שלו. באתי אליו הביתה, דפקנו בדלת, נכנסו פנימה. מתאוס חני אשתו תקפה אותי היא אמרה אתם יש לכם כסף, של שנתיים עומד במקום. לא הבנתי את המסר של זה. שאלתי איפה טל, אמרה לי לא יודעת. והבן שלו אמר לי – אבא הרגע ירד למטה". (עמ' 70, 69).

אני נותן אמון מלא בגרסת הנתבע, המוצאת תימוכין בראיות נוספות.

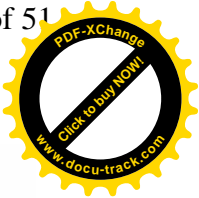
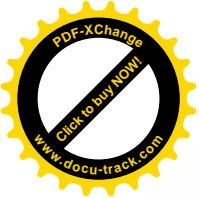
כשלו ניסיונותיו של הנתבע לשוחח עם התובע ולקבוע עמו פגישה על מנת לברר פשר התנהלות זו של התובע.

אני דוחה את טענת התובע כי הוא ביקש לפרק את השותפות משום שהנתבע "אדם רע מאוד, אדם שאוהב לפגוע ולמרוד באנשים, אדם שלקח את כל הכסף שלא שלו והשתמש בו" או משום שלטענתו, היה נוהג לקנוס אותו. (עמ' 20, 19, 21).

התובע לא תמך טיעון זה בעדויות או ראיות וגם אין לו כל תמיכה ברישומי המחשב המתעדים את התנהלות השותפות, בוודאי כאשר הנתבע הותיר בידי התובע את ניהול השותפות, כאשר התובע - והוא בלבד - היה נותן למוכירה, ציפורה, את הוראות הרישום במחשב, הקשורות לשותפות וליהלומי השותפות.

טיעון זה של התובע אינו מתיישב עם האמון הרב שנתן הנתבע בתובע, כדי כך שהותיר בידי התובע את הקופה עם היהלומים כשהוא אינו יודע כלל את הקוד הסודי של הקופה ואינו יכול כלל לפתוח אותה.

טיעון זה גם אינו מתיישב עם העובדה שבעת שהות התובע בבליה הוא התגורר בביתו של הנתבע ועשה שימוש במכוניתו.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

זאת ועוד; אם התנהגות הנתבע היא כפי שתיאר התובע, כיצד מוסר התובע את הקופה לנתבע ומוסר לו טלמונית את מספר הקוד של הקופה, ללא שהוא עורך רשימה מדוייקת של תוכן הקופה, טרם מסירתה לנתבע? מדוע אין הוא מבקש, כי הקופה תיפתח בנוכחותו וכי תעשה ספירת מלאי בנוכחותו?

התובע נשאל על כל אלו ותשובותיו רחוקות מלשכנע:

"ש. אתה הולך ושם את הקופה אצל השותף שלך, שמאוד כועס עליך ויש לך עליו דברים כבר חודשים, והולך. שאלתי – למה לא אמרת לו בוא נפתח את הקופה ונעשה רשימה, אני עשיתי רשימה בכתב יד ותאשר לי בחתימתך זה שווי הקופה.

ת. כי באותו רגע שהנתבע אמר לי תביא את הקופה, הבנתי שאיך שצפיתי את המהלך שלו קורה.

....

ש. ... השאלה שלי היא – הנתבע היה צריך מסך את המס' של הקופה, היות והנתבע לא ידע את מס' הקופה.

ת. נכון.

ש. ואתה כל כך חושד בנתבע ובא למרק את השותפות, הנתבע רוצה לקנוס אותך ולקח לך אבנים שהן שלך ולא שלו. למה אתה נותן לו את המס' של הקופה?

ת. צריך להבין את ההתנהלות.

ש. למה אתה לא חוזר אליו ואומר לו שאם אתה רוצה את הקופה נפתח אותה ביחד.

ת. זה שנתתי לו את המס' זה אחרי שיחות קשות בטלפון. הוא גם דיבר לא יפה. תוך כדי אמרתי לו אתה יודע שהמס' הוא 257. הייתי בטוח שהוא יודע כי זה מס' הת.ז. שלו והייתי פותח לידו וסוגר לידו. הלכתי באותו רגע מהמשרד, השארתי שם קופה שלי.

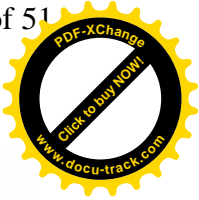
ש. השאלה היא למה לא פתחת את זה יחד איתו ועשית רשימה?

ת. ... מה שבשותפות הכל רשום על המחשבים. לא האמנתי שהוא יתחיל לנקות סטוקים במחשבים גם.

ש. למה לא ישבת ועשית רשימה.

ת. כי הייתי בסערת רגשות.

(עמ' 27-30)

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

אני דוחה את טענת התובע, על פיה מסר לנתבע את המספר הסודי של הקופה, במהלך ויכוח אשר היה ביניהם במשרדו של הנתבע. מעדיף אני את דבריו של הנתבע כי התובע השאיר את הקופה במשרדו כאשר הוא לא נכח במשרד וכי רק בשיחת הטלפון שניהל מאוחר יותר עם התובע, עמד התובע על רצונו לפרק את השותפות ולבקשת הנתבע מסר לו את המספר/הקוד לפתיחת הקופה.

גרסה זו עדיפה עלי והיא גם נתמכת בתשובותיו של התובע לשאלות ביהמ"ש:

"ש. ואז נשאלת – למה בשלב זה, כשאתה כבר אומר אני רוצה לפרק את השותפות, למה אתה לא פותח את הקופה ועושה עם הנתבע רשימה מדויקת של המלאי ושוייו, אם יש לכם ויכוח על השווי אפשר לרשום מה יש בקופה. למה אתה לא פותח את הקופה ועושה אתו רישום.

ת. באותו רגע הייתי בסערת רגשות. זה שנתיים וחצי שקצו. הם היו בהכנה לבר המצווה למחרת של האח שלו. העדמתי באותו רגע להגיד לו שהקופה פה, אחרי זה בטל' הוא ביקש ממני את המספרים. אמרתי לו הקופה פה ואני לא מעוניין לעבוד איתך יותר. ופשוט הלכתי.

ש. מתי הוא ביקש ממך את המספרים.

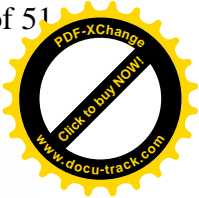
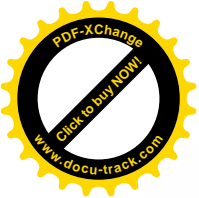
ת. הוא צלצל אלי בטלפון ואמרתי לו שנגמר הסיפור. אמרתי לו שהמספר 257".

(עמ' 28, הדגשה שלי - י.ב.)

רק לאחר שפתח הנתבע את הקופה, התגלה כי התובע לקח לעצמו מן הקופה אבנים/הלומים, אשר חלקם היו שייכים ל"חברת בראשית" שנמסרו לו ע"י הנתבע, ואחרים אשר היו שייכים לשותפות.

מספר הנתבע:

"ביקשתי מציפי להוציא לי דוח של הסטוק של טל. היא הוציאה לי את הדוח של טל, עברתי אבן אבן עם ציפי, וראינו שחסרה אבן של 15.55 קראט.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

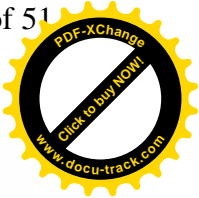
ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

ביקשתי שתוציא לי דוח על הגלם, שהיה אצלו בקומפסא, אני נתתי לו את הגלם לעבודה, כי הוא עבד שכיר בבראשית גם, היה לו תלוש מבראשית. אותו גלם של ה- 22 שנתתי לו עד היום לא קיבלתי אותו. היה שם 30 ומשהו אבנים, הוצאנו את הדוח של בראשית ועברנו אבן, אבן על זה, זיכינו אבן, אבן וראינו שחסרות 6 אבנים. ש. מה עשית.

ת. מייד הייתי בסערת רגשות, התקשרתי לבן אדם שאמור לטפל בדברים האלה, יו"ר ועדת הביקורת – איציק לופטין. זה היה יום ראשון ואמרתי ללופטין שחסרות אבנים, שטל ברח עם אבנים. למרות שאיציק לופטין הוא החבר הכי טוב של אבא של טל, באתי אליו, אמרתי לו שבן אדם מנסה לסחוט אותי ורוצה 130 אלף דולר בלי התחשבות, אני לא מבין אותו. גם חסרות אבנים. לופטין אמר שיבדוק את זה. תירגע, הכל בסדר. אחרי זה חזרתי למשרד, לופטין דיווח לי שטל אמר לו שאין לו שום אבנים ואין לו שום דבר. השתגעתי ואמרתי איך? מתאוס הנרי בא מולי ואמר לי אני ראיתי איך טל לוקח את האבנים. שאלתי למה אתה לא אומר את זה שבועיים? השיב כי לא דיברתם על זה. עד אותו יום לא הייתה שום בעיה במשרד. היינו בטוחים שהכל בסדר. טל עזב והלך. כשהנרי סיפר לי את זה, מייד התקשרתי לרון מהביטחון, יש לו חב' המתעסקת במצלמות של הבורסה ובביטחון, ובמקביל התקשרתי לאיציק לופטין, ואמרתי לו שהנרי אמר שהוא ראה את טל לוקח את האבנים, שמחביא את האבנים עם האצבעות ומכניס את האבנים לכיס בערמומיות. איציק ורון הגיעו יחד, מתחנו את המצלמות בפניהם בפעם הראשונה ואז התגלתה כל הנגיבה. איציק אמר אני לא מאמין, אני אטפל בזה, אמרתי שאני מוכן לכל בורר, העיקר שיוחזרו אלי האבנים. ש. ואז מה היה.

ת. אז הוא הציע לי את שניצר. איציק אמר לי שטל דורש כסף, וזה לא משנה מה מגיע לו, בוא נשב.

...

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

ת. ביום שלישי, יומיים אחרי ה- 5/7, ה- 7/7 נפגשנו אני ואחי עם אורן ושמאל שניצר ואיציק לופטין. באותה ישיבה הם הצהירו בפני שטל כבר הודה. בהתחלה הוא הכחיש, ואחרי שאיציק אמר לו שיש מצלמות אז הוא הודה בסופו של דבר שאבנים אצלו כביטחון. אז פה נפל גרזן על ראשי. הם אמרו לי שהוא הקליט אותי בדברים אינטימיים ורוצה לפרק לך את המשפחה, הוא יהרוס את המשפחה שלך, אנחנו לא מייעצים, בואו ננסה לגמור את זה פה. אמרתי אבל שאין חשבון. אמרו לי יקי תוותר, זה לא שווה, אתה חב' מנובדת ומשפחה מאוד גדולה, לא שווה לך להרוס. יש לי שישה ילדים היום, ונאמר לי שלא שווה להרוס את המשפחה בשביל סכום כסף, בלי להפיץ את התמונות, ובנוסף לכל זה ייתן לי את האבנים ששוות הרבה יותר. הסכמנו באותה פגישה שאני ייתן לאיציק לופטין ושניצר שיק של 90,000 דולר במזומן, בנאמנות, שבעדו טל יחזיר לי את האבנים הגנובות, לא יפיץ את התמונות ולא ישתמש בקלטות שהוא השתמש, אמר לי הקלטות סדום ועמורה".

(עמ' 70, 71).

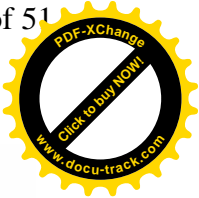
מחימנה עלי גרסה זו המוצאת תימוכין נוספים.

במהלך הדיון הוצג באולם בית המשפט סרט וידאו שהוסרט במצלמה שהייתה מותקנת בחדרו/במשרדו של התובע.

על הנראה בסרט זה, העיד העד **דורון בלדינגר** "מומחה בניתוח וידאו סאונד".

חורתי וצפיתי בסרט הוידאו מספר פעמים נוספות בעת כתיבת פסק הדין. בסרט נראה התובע כשהוא פותח את הקופה המכילה את היחלומים, כשלידו שומד אדם נוסף חובש כיפה (הגרי). התובע מוציא מן הקופה כל פעם מעטפה אחת, פותח אותה, מראה את תוכנה להגרי, כאשר במהלך פעולות אלו הוא מוריד את ידו השמאלית לכיוון הכיס השמאלי של מכנסיו, כשהיד חוזרת ריקה ללא מעטפה זו. בהמשך, נצפה התובע אוסף מעטפות נוספות ומכניס אותן לקופה – פרט למעטפה אחת הנותרת מחוץ לקופה - וסוגר את הקופה. את המעטפה שנותרה מחוץ לקופה, התובע לוקח בידו הימנית ומשלשל אותה לכיס ימין של מכנסיו.

הנה כי כן, ראייה מצולמת וברורה המראה את התובע נוטל אליו יחלומים מתוך הקופה.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

אמנם העד דורון בלדינגר – מומחה התובע – כותב בחוות דעתו, כי הקובץ רץ בחילוך מהיר ושיש "קפיצות" ברצף החקלטה; דברים עליהם חזר גם בעדותו; אולם, בקטעים הרלוונטיים לענייננו, אישר העד בבית המשפט כי לא קיימות "קפיצות". העד גם ציין כי "קפיצות" יכולות לבוע מכך שהמצלמה מתוכנתת לצלם רק כאשר יש תנועה המפעילה אותה, הגם ששלל אפשרות זו במקרה הנדון.

לענייננו, אמר העד:

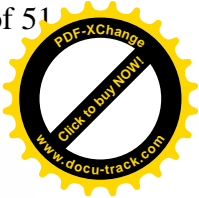
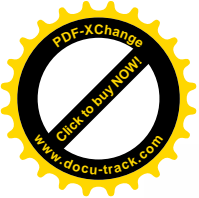
"ש. כלומר, תאשר לי לאחר בדיקה זו שעשינו כעת, שיד שמאל לקחה מעטפה, הוכנסה לכיס
 ת. יד שמאל לקחה מעטפה, לא נראתה. ויד ימין שוב לקחת מעטפה נוספת.
 ש. וכשיד שמאל חזרה בחזרה, היא חזרה ריקה בלי המעטפה.
 ת. עד כמה שאפשר.
 ש. תאשר לי שבין הרגע שיד שמאל ירדה עם המעטפה לרגע שעלתה יד שמאל ריקה, ולא היתה שום קפיצה בסרט
 ת. נראה לי שכ"י."

(עמ' 4).

"ש. כשראינו שיש שתי מעטפות מחוץ לקופסא. ברגע שיד שמאל ירדה עם מעטפה ועלתה בלי מעטפה ועד שנסגרה הקופה ב- 13:25 לא הייתה שום קפיצה בסרט. נכון.
 ת. נכון.
 ש. יותר מזה, כשהקופה נסגרה, ואנחנו רואים שיש מעטפה נוספת ביד ימין.
 ת. שנראית כמו כרטיס ביקור בגודל
 ש. ורואים את הקופה סגורה והמעטפה מחוץ לקופה, גם אז עד לנקודה זו לא הייתה שום קפיצה.
 ת. נכון, זה במסגרת אותם זמנים. המעטפה הייתה בחוץ.

ש. לאחר שהקופה נסגרה היו שתי מעטפות מחוץ לקופה.
 ת. הייתה אחת מהקופה ואחת לא מהקופה ושתיהן נשארו בחוץ."

(עמ' 6).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

הווידיאו/הסרט מאמת את שסיפר הנרי לתובע. " ... אני ראיתי איך טל לקח את האבנים" (עמ' 71).

לא בכדי הודה התובע בפני יצחק לופטין, ידיד המשפחה וחבר קרוב לאבי התובע, כי הוא לקח את האבנים/היחלומים.

בעדותו נשאל והשיב מר יצחק לופטין:

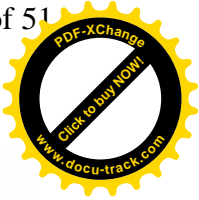
"ש. האם ליקי (הנתבע י.פ.) הייתה טענה מסויימת בדבר מעשה שטל (התובע י.פ.) עשה?
 ת. היו הרבה טענות. יקי טען שטל לקח שש אבנים.
 ש. תספר על זה. מה התברר לך במהלך הבירור טרם מינוי רואה החשבון בקשר לעניין זה.
 ת. אני הייתי ספקן. אחרי ששוחחתי עם טל, שוחחנו איתו, רציתי לוודא את זה. אין טוב מראה עיניים ממשמע אזניים. אז יקי אמר לי – בוא תראה, יש אצלנו במשרדים מצלמות. אנחנו מתעדים כל מעילות שנמצאת במשרד, גם אנלי, כל משרד שעובד נכון. אכן, באתי למשרדו של יקי, והפעילו את המערכת המוקלטת, וראיתי את טל ניגש לקופסא ולוקח מס' אבנים ושם בכיס. אחרי שראיתי, באתי לטל ואמרתי לו שיש עדות שראיתי אותה, ואז הוא הודה שאכן האבנים נמצאות אצלו, כבטחון. אמרתי לו שיש לנו את השיק, תקבל את הכסף תחזיר את האבנים!
 הוא אמר כן".

(עמ' 42, 48, הודגשה שלי – י.פ.)

ממשיך ומתאר הנתבע את השתלשלות האירועים:

"ת. ... אמא שלי דיברה עם אמא של טל וביקשה שיחזיר את האבנים. אמא של טל אמרה שטל ילד גדול ולא יכולים לשלוט על מעשיו, אז מינו למשטרה"
 (עמ' 73).

בהתערבות המשטרה, החזיר התובע את האבן הגדולה של 15.55 קארט השייכת למילים עמיאל טראוב אותה הוא העביר ל"חברת בראשית" ולא לשותפות.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

כדרכו, גם בעניין זה, מסר התובע גרסה שאינה מתיישבת עם הראיות האחרות.

בעדותו זו, ונוכח הנראה בסרט הוידאו, מודה התובע, כי הוא לקח מן הקופסא את האבן הגדולה של 15.55 קראט. טענת התובע הינה: כי הוא זה אשר קיבל את האבן ממשרד די גדול בבליגיה - מפילים עמיאל - על מנת למכור את האבן. כדבריו:

"ת.... הייתה לי ריפקה אחת עם אבן, בקופסה, שאני הייתי רוכש
בבלגיה סחורות. הייתה לי אבן אחת, בגלל שאני מתעסק בסוג
סחורה מסויים גם, אז ביקש ממני משרד די גדול בבליגיה, למכור לו
אבן אחת 15.55 קראט, וידעתי שהתרגילים שהנתבע עושה,
ראיתי אותו עושה דברים איומים ונוראים, אבל ידעתי שיכול להיות
שהוא יבוא ויקח את האבן הזאת לעצמו ויסבך אותי עם פילים,
הוא זה שנתן לי את האבן ביד. ראיתי במשרד את הנרי, האיש עם
הכיפה, ועל הדרך פשוט אמרתי לו תשמע, תבוא אני רוצה שתראה
משהו. יכול להיות שאני עוזב. הסברתי לו מה אני הולך לעשות.
נהגתי בשיא האיטיות, דיברנו יפה, בקלטת זה נראה כאילו יש שם
איזה מהירות.

(עמ' 20).

....

ת. נשים סוף לקרקס הזה שהיה פה. אני קראתי להנרי למשרד,
מתחתי את הקופסה, אמרתי לו שיש אבן של פילים, אמרתי לו שהאבן
הזאת לא שייכת לנתבע. אם אני עוזב אותו והוא מנסה לעשות לי
תרגיל הוא יסבך אותי עם האבן הזאת שהייתי אחראי לפילים.
אני לוקח את האבן הזאת איתי מה שלא יהיה. אכן, לקחתי את האבן
איתי. יצאתי מהמשרד, עשיתי טלי לפילים לבלגיה. אמרתי לו
שרבתי עם הנתבע, אני רוצה להודיע לך שהאבן נמצאת אצלי.
הוא עדיין ביקש ממני - עזוב, תמכור לי אותה. אמרתי לו קרה פיגוע,
האבן נמצאת אצלי, אני אחראי עליה.

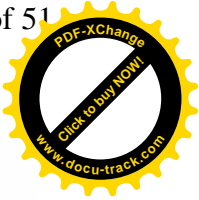
ש. האבן הייתה של השותפות

ת. לא. האבן הייתה של פילים, לא קשורה לשותפות.

....

ש. זה האבן 15.5

ת. כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

ש. אני רואה אותה ברישמת המלאי שהנתבע הציג.
 ת. כן, אבל היא לא של הנתבע אלא של השותפות. אני נתתי אותה למשטרה, ואמרתי להם שזה שייך לפיליפ. הייתה שוטרת בשם מירי, סיפרתי לה את הסיפור, היא ביקשה את הטל' של פיליפ, התקשרה לפיליפ, שאישר לה בטל' לידי את מה שאמרתי, והיא רשמה את זה בפרוטוקול המשטרה.
 (עמ' 25).

עד מהרה התברר, כי אין שחר לנטען על ידי התובע.

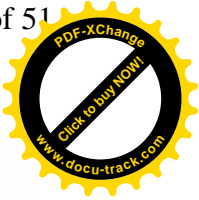
בעדותו מספר הנתבע:

"ת. יש כמה דברים שנגנבו... אבן של 15.55 קראט, שהאבן הייתה שייכת לפיליפ עמיאל טראוב, הוא שלח אותה לבראשית לשותפות, זאת אומרת מי שהיה אחראי על האבן זה בעצם בראשית. הוא גם הצהיר שמי שאחראי על האבן זה בראשית יהלומים ולא טל סמל.

עו"ד כהן: (ב"כ התובע י.פ.).

אין מחלוקת שהאבן לא שייכת לשותפות.

ת. מי שהחזיר אותה זה שחר סמל, במשטרה, ובמשטרה טל טען שהוא לקח אותה בגלל שהוא סחד שאני אגנוב אותה מפיליפ. איך זה יתכן אם בראשית אחראית על האבן.
 (עמ' 75, והדגשה שלי – י.פ.).

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוזהינוף ואח'

במכתב שנשלח על ידי פיליפ עמיאל הוא כותב:

"25/08/2009"

לכל המעוניין, מבלי למנוע בזכויות

הנדון: בראשית יהלומים בע"מ

1. אני הח"מ, מאשר בזה, כי, ביום 25 לחודש יוני 2008 נשלחה בקונסיגנציה אבן מלוטשת במשקל 15.5 קרט מחברת טראו ברוס לחברת בראשית יהלומים בע"מ ממגדל היהלום ברמת גן. החברה הנ"ל אחראית להשבת האבן לטראו ברוס במצבה בעת משלוחה או לחילופין לקנותה תמורת תשלום.

2. בנוסף, הריני לאשר כי מתוך רישומי טראו ברוס עולה כי בתקופת השנתיים האחרונות נעשו שתי עיסקאות גלם בלבד עם חברה שבנדון בתאריכים 22/2/2007 ו- 12/12/2007. אציין, שבכל הנוגע לעיסקאות גלם מר יעקב כוזהינוף ייצג את החברה שבנדון ומולו בלבד התנהל המ"מ נשוא העסקאות הנ"ל.

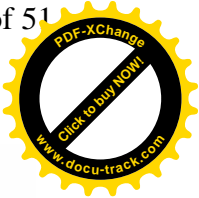
....

(נספח ל')

מכתבו של פיליפ עמיאל דובר בעד עצמו.

ממכתב זה עולה, כי הנתבע דובר אמת ולא התובע.

על כן, ולא בכדי, במני יצחק לופטין לא טען התובע את שהוא טען מאוחר יותר; ולא בכדי לא הזמין התובע לנדות את פיליפ עמיאל כדי לתמוך את גרסתו, הגם שמכתבו (נספח ל') צורף לתיק המוצגים כחלק מן הראיות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

הוא הדין באשר לשאר האבנים אותן נטל התובע שלא כדין.

בעדותו אומר הנטבע:

"ת. ב- 22/6/04 הייתי במשרד, באתי לטל והבאתי לטל חבילת גלם, אמרתי לו תסדר אותה ותמייך לפי מחירים..."

(עמ' 69).

אותו גלם של ה- 22 שנתתי לו עד היום לא קיבלתי אותו. היו שם 30 ומשהו אבנים, הוצאנו את הדוח של בראשית ועברנו אבן אבן על זה, זיכינו אבן אבן וראינו שחסרות 6 אבנים.

(עמ' 71).

.....

שש האבנים שנגנבו היו שוות להערכתי מעל 150,000 דולר".

(עמ' 75).

בעדותה תמכה ציפורה יוחננוב יונתנוב את הנאמר:

"ש. מתי בדקתם אותה (את הקומפ. י.פ.).

ת. ב- 5/7 כשהוצאתי לידי דוח

ש. מה הייתה הבדיקה.

ת. בדקנו איזה אבנים חסרות מה נמצא.

ש. ומה מצאתם

ת. מצאנו שהאבן 15 קראט חסרה לנו ועוד שש אבנים".

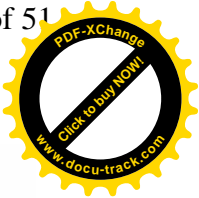
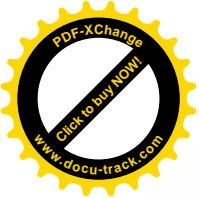
(עמ' 54).

אלו הן האבנים הנוספות אותן לקח התובע מן הקומפ. כפי שנראה הדבר בסרט הווידאו.

אלו הן האבנים, שהתובע הודה בפני יצחק לופטין ושמואל שניצר שהוא לקח אותן ומחזיק בהן כ"בטחון".

אני דוחה את טענת התובע, כי אמר את שאמר, משום שהיה ב"סערת רגשות" (עמ' 25), וכי לא לקח אבנים אלו.

המסקנה הברורה העולה מהראיות המובאות לעיל, הינה, כי התובע נטל אבנים אלו ולא התזיך.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

לימים התברר, כי התובע נטל לעצמו אבנים נוספות שהיו שייכות לשותפות.

בעדותו מספר הנתבע:

"ת.... אז הבנתי שהקונספירציה שהוא יצר גדולה יותר מהשבוע האחרון, וביקשתי מציפי ב- 20/7 להוציא לי דוח של כל הפעולות שטל עשה בשנה האחרונה. אז נגלתה לעיני נגיבה נוספת של הסטוק. בעצם ב- 3/3 טל ביקש כבר מציפי שאת החבילה הזאת של הסטוק תערבבי עם חבילות אחרות, זה מה שהוא כתב בהערות, וב- 25/6 שוב. אז הבנתי שטל לקח עוד 105,000 דולר, זה עוד 70 קראט בערך. הייתי כולי בסערת רגשות, לא ידעתי מה לעשות. אם טל היה אמור לקחת את הסחורה ולמכור אותה כמו שהוא צריך לעשות, אז הוא היה צריך להגיד לציפי להכניס לסטוק מכירות את הסחורה הזאת. הוא לא אמר מכרתי אלא עירבבתי לחבילות אחרות. שאלתי את ציפי איזה חבילות! היא אמרה שטל לא אמר לה לאיזה חבילות רק אמר לה תכתבי בחבילות אחרות. הוא לקח מסטוק שלנו, רשם בהערות שכאילו הוא העביר את זה לחבילה אחרת בסטוק שלנו, אבל בתכלס הוא לקח את זה לכיס. אם הוא היה לוקח את זה לחבילה אחרת היו רואים במחשב שהחבילה גדלת. ציפי אמרה שהיא עשתה את זה כי אני נתתי לה הוראה שמה שטל אומר תעשי. והיא צודקת. זה מה שאמרתי לה. אני לא יכול להאשים אותה. אני אמרתי לה לעשות מה שטל אומר זה מה שהיא ביצעה".

(עמ' 72).

....

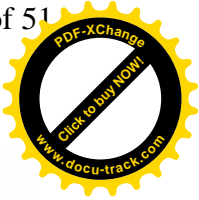
ת. יש כמה דברים שנגנבו. בשני תאריכים במרץ נגנבו ב- 3/3 וב- 25/3 נגנבו אבנים של השותפות, זה שייך לשותפות. ערכן 105,000 דולר וחצי מזה שייך לי..."

(עמ' 75).

....

ת. ... והיו עוד שתי אבנים קטנות, של 1500 דולר שלא התייחסנו לזה. היו כל-כך הרבה מחילות וכ"כ הרבה ויתורים, שלא התייחסתי ל 1500 דולר שחסר, זו הסיבה".

(עמ' 54, 55).

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

בעדותה מאשרת ציפורה יוחננוב יונתנוב:

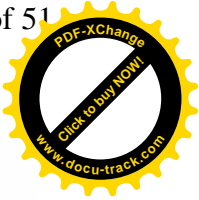
י"ת. עוד בדיקה הייתה ב 20/07/09, ראינו שאבנים גדולות בעצם לא היו. הייתה הערה שטל אמר לי לעשות. באבן הראשונה הוא רשם שהחבילה פוצלה, החבילה התערבבה. ש. התערבבה עם מה. ת. זה מה שהוא אמר לי לעשות החבילה התערבבה. ש. הוא אמר לך עם איזה חבילות התערבבה ת. לא. הייתה פעולה נוספת שטל עשה במרץ 2009. שהוא ערבב את ה- 16 ו- 4 ביחד. הוא ערבב של סריות ביחד. ש. אז מה מצאתם בבדיקה זו. ת. מצאנו שבעצם הוא ערבב אותה וחסרות אבנים. ש. ולא מצאתם אותן בחבילות אחרות. ת. לא מצאנו. ש. יש לך מושג מה זה האבנים שחסרות. ת. אבנים גדולות, הענק. ש. תסבירי במה מדובר. ת. זה מעין קופסא שהוא שם בה את היהלומים בקופסא. ש. איזה קופסא. ת. חבילה. קופסא כזו גדולה ששמים בה יהלומים. ש. במהלך התקופה שעבדת בחב' הוא הראה לך את האבנים של הענק. ת. ברפרוף. ש. היהלומים אם לא ראית אותן בסטוק, איך את יודעת שהן לא נמכרו. ת. אם היו נמכרות אז הייתי מוציאה חשבונית בהתאם ולא הוצאתי שום חשבונית. ש. אם היו נמכרות המכירה הייתה מופיעה בדוח המחשב. ת. היה מופיעה מכירה ולא בוצעה מכירה".

(עמ' 54, 55).

....

ת. כן, כי בדוח שלפני אין לי את רצף של 1,2,3 זה בעצם מה שטל העלים. שהוא אמר שהאבנים הגדולות לא היו. הוא רשם החבילה פוצלה, התערבבה.

...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

ש. הדוח שלמניך הוא מה- 20/7

ת. נכון.

ש. שבו חסרות האבנים.

ת. נכון. אתה יכול לראות שאין בו רצף. חסר 1,3,8,16. כאשר בעצם

ה- 16 התערבבה עם ה- 4. כך טל אומר.

ש. כשאת אומרת מתערבבת זה בעצם עובר ממקום למקום.

ת. זה אומר שכאילו החבילה 16 עוברת ל- 4, ובחבילה 4, ובחבילה 4

אמורות להיות יותר אבנים. בבדיקה שבוצעה לא ראינו יותר אבנים.

ש. אם אני מבין נכון, ברשימה הזו לא קיימות האבנים שלכאורה

נעלמו.

ת. נכון'.

(עמ' 57).

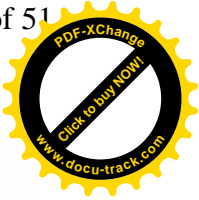
בעדותו, הודה התובע כי שרבב אבנים אלו בין החבילות: "חלק מזה התערבב עם חבילות" (עמ' 36) אך הכחיש שלקח את האבנים.

מעדיף אני את גרסת הנתבע, באשר אם לא היה נוטל התובע את האבנים, הן היו נמצאות בסטוק ולא חסרות, החבילות הקיימות היו גדולות באותם יהלומים שהתווספו אליהם, והדבר היה מוצא את ביטויו בדו"חות אותן ניהלה ציפורה על פי הוראותיו של התובע.

אני דוחה את טענת התובע, כי האבנים/ היהלומים החסרים נמצאים אצל הנתבע.

חוסר האמינות של התובע הוכח כבר עת התברר שנטל את האבן/היהלום במשקל 15.55 ועת הודה במני מר יצחק לופטין ומר שמואל שניצר, שנטל גם את ששת היהלומים, הגם שתחילה הכחיש את הדבר.

אמנם בעדותו בבית המשפט חזר והכחיש התובע כי הוא לקח יהלומים אלו, אולם אני אני נוטן אמון בתובע ובגרסאותיו המשתנות מהותית משת לעת והשמדות בניגוד לראיות ברורות המפריכות גרסאות אלו.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

על רקע האמור, יש לבחון את ידו"ח בדיקת פירוק שותפות בין יעקב כוהזינוף לסל סמל" אותו ערך רו"ח טל שיבר.

במני בית המשפט מונחים למינשה שני דר"חות.

דו"ח ראשון, על פיו התובע עומד ביתרת חובה לשותפות בסך של 18,589 ₪.

דו"ח מתוקן, על פיו, לכאורה, עומד לזכותו של התובע סכום של 101,412 ₪ למני הפסד מעסקה מיוחדת.

הוכח במני, כי שני הדר"חות לא אמינים.

את הנתונים על בסיסם ערך רו"ח את הדר"חות, הוא קיבל משני הצדדים.

רו"ח לא בדק בעצמו את רשימת המלאי, את כרטיס השותפות ואת ספרי הנחלת החשבוטות.

בעדותו נשאל והשיב רו"ח טל שיבר:

"ש. ממנה אוחך לרשימת מלאי, המסמך עליו הסתמכת כרשימת מלאי. אתה מכיר אותו.

ת. אשמח אם תראה לי.

ש. בנספח 'א' לדוח שלך, מה כותרת הדף הזה.

ת. רשימת חבילות ממלאי.

ש. זאת אומרת זה לא דוח מלאי אלא דוח שמדבר על רשימת חבילות מתוך המלאי.

ת. מה שכתוב כתוב.

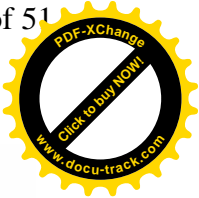
ת. בעמוד הראשון יש דוח כרטיס הנה"ח.

ש. תאשר לי שזה כרטיסות של הנה"ח של ספקים ולקוחות ולאזה שנת כספים.

ת. זה כרטיס הנה"ח של יבוא מלוטש ויבוא גלם.

ש. של מי.

ת. של הנתבעת לשנת 2009.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

ש. לפי מה שאתה רואה, ניתן להבין שחב' בראשית ניהלה ספרי הנה"ח כמו שצריך.
 ת. סביר להניח.
 ש. אז במסגרת ניהול ספרים כמו שצריך, נכון שיש כרססות על מלאי.
 ת. אמת.
 ש. יש כרססות של מחזור.
 ת. אמת.
 ש. יש כרססות על יתרות בנק.
 ת. אמת.
 ש. האם בדקת את הכרססות של בראשית,
 ת. לא ראיתי את הכרססות "

(עמ' 13).

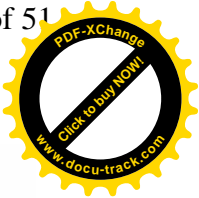
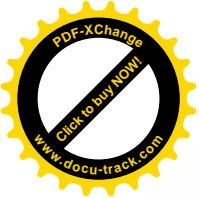
מה שכנראה לא ידע רוח"ח, שהנתונים שהוא קיבל משני הצדדים והתיקונים אותם הוא התבקש לעשות, אשר הניבו את שני הדו"חות - נבעו מרצון שני הצדדים - התובע והנתבע - להתאים את הדו"ח לתוצאה שתבטא את הסכום הכספי אותו הסכים הנתבע לשלם לתובע, מתוך היענות למעשה הסחיטה של הנתבע, אשר איים עליו, שאם לא ישלם לו סכום זה, יפיץ הנתבע וישלח לאשת הנתבע צילומים אינטימיים של הנתבע, אותם הוא צילם במטרה לשחוט מן הנתבע תשלום זה. התנהגות זו של הנתבע, יש בה כדי ללמד שהוא ידע כי אם תיעשה בדיקה של תוכן הקופה והערכה נכונה וריאלית של האבנים, יתברר שלא מגיע לו דבר, שאחרת לשם מה היה צריך הנתבע לנקוט באמצעי לחץ וסחיטה אלו ! !

בעדותו מספר הנתבע:

"ת. ... הוא (הנתובע - י.ג.) אמר לי יקי, תשמע, אני החלטתי, אני רוצה למרק את השותפות ואני רוצה 130,000 דולר. אמרתי לו טל מה זה הדיבור הזה. הוא אמר לי אתה שמשון הגיבור בלי שיער לידי, אני אהרוס את החיים שלך ואמרק את המשפחה שלך, יש לי הקלטות וניתק לי את הטל'...".

(עמ' 65).

...

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

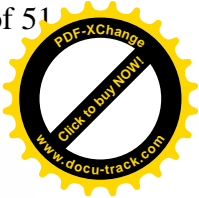
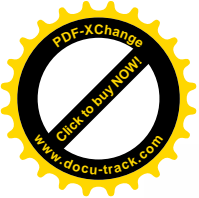
ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

ת. מייד הייתי בסערת רגשות, התקשרתי לבן אדם שאמור לטפל בדברים האלה, יו"ר ועדת הביקורת – איציק לופטין...

ת. ... איציק אמר לי שטל דורש כסף, וזה לא משנה מה מגיע לו, בוא נשב.

ביום שלישי, יומיים אחרי ה- 5/7, ה- 7/7, נפגשנו אני ואחי אורן ושמואל שניצור ואיציק לופטין, באותה ישיבה הם הצהירו בפני שטל כבר הודה, בהתחלה הוא הכחיש, ואחרי שאיציק אמר לו שיש מצלמות אז הוא הודה בסופו של דבר שהאבנים אצלו כבטחון. אז מה נפלה גרזן על ראשי. הם אמרו לי שהוא הקליט אותי בדברים אינטימיים ורוצה למרק לך את המשפחה, הוא יהרוס את המשפחה שלך, אנחנו לא מייצגים. בואו ננסה לגמור את זה מה. אמרתי אבל שאין חשבון. אמרו לי יקי תוותר, זה לא שווה, אתה חב' מכובדת ומשפחה מאוד גדולה, לא שווה לך להרוס. יש לי שישה ילדים היום, ונאמר לי שלא שווה להרוס את המשפחה בשביל סכום כסף, בלי להפיץ את התמונות, ובנוסף לכל זה תיתן לי את האבנים ששוות הרבה יותר. הסכמנו באותה פגישה שאני יתן לאיציק לופטין ושניצור שיק של 90,000 דולר מזומן, בנאמנות, שבעדו טל יחזיר לי את האבנים הגנובות, לא יפיץ את התמונות ולא ישתמש בקלטות שהוא השתמש, אמר לי הקלטות סדוס ועמורה.

אני לא ידעתי מה יש בהקלטות אך נבהלתי, לא רציתי להרוס את המשפחה שלי. אז איציק ושמואל אמרו לי אנחנו נסדר את זה. אמרתי אם היום אני אתן לטל לסחוט אותי אז איך מחר הפקידים האחרים יכולים לעשות לי את זה. הם אמרו לי אנחנו נסדר את זה כאילו מגיע לו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

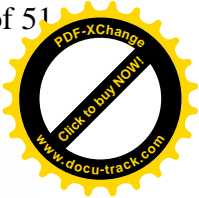
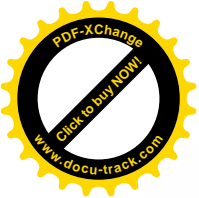
ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

בסופו של יום הסכמתי לזה, כי העמדתי עם הפנים לקיר, לא הייתה לי שום אופציה, גם אני מקבל סחורה ששווה יותר מזה וגם את ההקלטות, אמנם הסכום גבוה אך למחות אשן בשקט. אמרו לי שימונה רז"ח טל שיבר שיסדר את הדברים. אחרי כמה ימים הגיע טל שיבר למשרדי, הבאתי לו את הדו"ח שציפי הוציאה ב- 5/7. אמרתי לציפי שמה שטל שיבר רוצה תתני לו. בנוסף לכל זה עצרנו כספים נוספים לטל, סכום ראשון זה ה- 80 אלף דולר, ראינו שטל חייב לשותפות יותר מ- 400,000 דולר, אין כסף. אבל הייתי במערבולת, ראיתי את המשפחה וששת ילדי מולי, אז הוספנו בידיעה של שניצר ולופטין, מוסיפים עוד 80,000 דולר רווח עתידי שתם, רק בשביל שיהיה לו רווח לכיס, כאילו לכאורה מגיע לו כסף רק שהעניין יגמר.

ש. ומה עוד.

ת. ואז איציק שניצר אומר לי – תשמע, אנחנו מגיעים למינוס 18,000 דולר בחשבונות, נצריך לסדר שיהיה לו כסף. אז עשינו מחילה. יש 120,000 דולר נזק באבן הגדולה שהוא שותף 10%, ואמר נרשום מחילה שלכאורה נוותר לו על ה- 120,000 דולר ואז יהיה לו 100,000 דולר פלוס. אמרתי הסחורה לא שווה יותר מ- 200,000 דולר. אני מוכן לזכות אותו ב- 200,000 דולר שיקח את הסחורה. אז שניצר אמר לי תגמור עם זה. אתם משפחה עם הרבה אמצעים ולא שווה למרס משפחה.

הסתכלתי גם על הנקודה של המשפחה וגם על זה שאני מקבל סחורה חזרה ששווה יותר מ- 150,000 דולר. הסכמתי גם לזה בסופו של דבר, כשהגב שלי לקיר. במהלך הזה, שניצר ולופטין אמרו לי שיש לטל 100 ומשהו שעות הקלטה, דיסקים שהוא הקליט אותי במשך שנה שלמה, אז הבנתי שהקונספירציה שהוא יצר גדולה יותר מהשבוע האחרון, וביקשתי מציפי ב- 20/7 להוציא לי דוח של כל המעלות שטל עשה בשנה האחרונה...". (עמ' 71, 72).

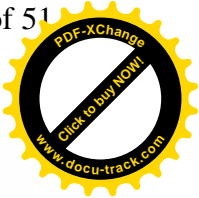

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

- ש. בדו"ח רואה החשבון – סעיף ההלוואות משוייך רק לטל ולא משוייך גם לך. רואה החשבון העריך את הנכסים ב- 500,000, חילק ב- 2 ומצא שטל זכאי ל- 250,000 דולר, ואת ההלוואות הוא הפריד רק לטל.
- ת. לא יודע. הרי יש לך חתימות של טל על 280,000 דולר. אם מחלקים את זה ל- 2 זה 140,000 דולר. ה- 35,000 דולר זה חצי-חצי. מגיע לי עוד 17,000 דולר כי זה 122,000. אבל בגלל שרוח"ח עשה את עבודתו רק לצורך להגיע ל- 100,000 דולר לתת לטל, העברנו עוד חלק מהסחיטה הזאת.
- ש. אתה אומר שבדוח פירוק השותפות רואה החשבון הכניס נתונים שטל חייב באומן אישי שלא קשור לשותפות לחב' בראשית.
- ת. לא.
- ש. זאת אומרת מצד אחד אתה אומר שדוח השותפות לא משקף את האמת.
- ת. לא אמרתי את זה. אמרתי שהדוח של טל שיבר, זה דוח ששניצר, לופטין ואנוכי, עשינו בו קצת לצרכי ראיה של הכלל, שאני לא נסחט. הבאנו לטל, שבסופו של דבר יהיה כסף. בסופו של דבר עדיין לא הגיע כסף. כי היה מינוס 18,000 דולר אחרי כל המחילות, ואז שניצר ביקש להוסיף עוד 120,000 דולר כדי שיהיה 100,000 דולר כתוב לטל, וגם את זה טל לא הסכים לקבל.
- ש. אתה הסכמת.
- ת. מה ששניצר היה אומר הייתי עושה. כשבן אדם נמצא עם הגב לקיר, שמשפחתו לנגד עיניו, ואבנים השוות יותר מ- 100,000 דולר יחזרו הביתה, אם טל היה מסכים הייתי מחזיר גם את האבנים ואת הדברים האישיים שלי. שלושה חודשים לא ישנתי בבית בגלל התמונות שהוא שלח לאשתי.
- ...
- ת. ... כל הדוח של שיבר היה רק לצורך דבר אחד. תמנה לטל שיבר.

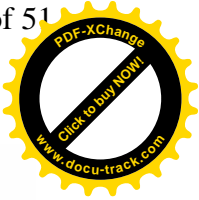
(עמ' 82).

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

- ת. הדוח הראשון היה מינוס 18,000 דולר ועוד טל חייב לי אחרי כל היתורים 18,000 דולר. ובדוח השני אנחנו עושים עוד מחילה של 20,000 (צ"ל 120,000 – י.פ.) דולר ורק כדי ליצור 100,000 דולר לטל שסוחט אותי.
- ...
- ש. בנספח "לא" למוצגים שלך, מכתב לכבוד מר שניצר, ששלחת לאיציק לופטין, מתאריך 29/7. ואתה מבקש לתקן את ההתחשבות שנעשתה בינך לבין טל. האם נכון.
- ת. לפני כחצי שעה הצהרתי ששלחתי מכתב מייד כשהסתיים הבירור, שבה אני אומר שיש שתי אבנים שלא היו אבל זה רק 1,500 דולר. מפנה לסעיף 2 שבו אני מתייחס לשתי האבנים. שתי האבנים שאמרתי קודם שהיו חסרות ולא התייחסנו אליהן. מלבד זה, כל האבנים היו חוץ מה- 15.55 קראט. ביקשתי משניצר, לאור העובדה שטל ברח מהבירור, זה היה כחצי שעה אחרי הפגישה, הלכתי למשרד וכתבתי את כל הדבר הזה. ביקשתי משניצר להוציא דוח חדש, כי הדוח היה מפוברק עם טל שיבר. 80,000 דולר רווח עתידי, סטוק של 350 ששווה במעל 200. ונוסף לכל הדברים האחרים שאמרתי בכל השעתיים האלו. זאת אומרת שמה שביקשתי מלופטין ושניצר, שהדוח שיצא מפוברק לצורך הסחיטה, ישתנה לאמת.
- ש. מי פיברק את הדוח.
- ת. אמרתי קודם שגם אני וגם שניצר וגם לופטין וגם שיבר היינו צריכים לדאוג שלטל יהיה 100,000 דולר בחשבון. בסיטואציית הסחיטה שנוצרה כתבנו את הנתונים הקיימים ועשינו מחילות שלא היו במעל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

הדוח לא מפוברק המחילות מפוברקות והסטוק שהיה במפעל 200,000 ונרשם 350,000. אני הסכמתי שטל יקח את הסחורה ב- 200,000 דולר למרות שלהערכתו השווי היה 387,000 דולר, כולל האבן של ה- 15 קראט. כל האבן לא שולמה, אז גם הדוח של המינוס 18,000 זה לא כך. נוסף להלוואות יש עוד 34,000 דולר שנכנסו בחשבונות לטובת טל, שבמפעל לא היו בכלל בחשבונות. טל היום חייב יותר מחצי מיליון דולר לבראשית".

(עמ' 84).

מחיימנה עלי עדות זו המוצגת תימוכין בעדות יצחק לופטין:

"ת. אנחנו נמגשנו עם מר שניצר ואני, במשרדו של מר שניצר עם מר טל סמל. טל השמיע לנו קלטות, שאחרי מסי דקות ביקשנו להפסיק לשמוע אותן.

ש. מה נושא הקלטות.

ת. הייתי מבקש מביהמ"ש שלא להיכנס לנושא הקלטות.

ש. האם אלה הקלטות שהתייחסו לנושא צנעת הפרט של יקי.

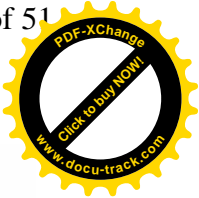
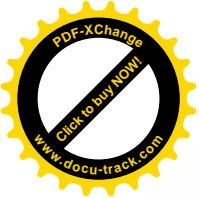
ת. אני מבקש שלא להתייחס לזה.

לבקשת בית המשפט אני מאשר שזה נכון.

ש. שמעתם את הקלטות, ואז מה עשיתם.

ת. שמענו את הטענות של טל, מה הוא דורש את כל הסיפור. לאחר מכן נמגשנו עם יקי. שמענו את הצד שלו. אחיו של יקי, מוטי, פנה אלינו ואמר – תשמעו אני רוצה שלום בית ולא להרוס משפחה. אני מבקש שתגמרו את העניין.

הנושא הכספי היה לכאן ולכאן. טל ביקש 140,000 דולר ומוטי היה מוכן לתת 100,000 דולר. הוא אמר שהוא נותן לי שיק ע"ס 90,000 דולר במזומן, הפקיד אותו בידי ובידי מר שניצר וביקש שנסיים את הפרשה, לא רצה שיתחיל מחול שדים. ראינו לאן זה אמור לגלוש, כולנו בעלי משפחות וילדים.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

אז, אכן מוטי הביא את השיק, לי ולשמואל שניצר, ובשלב זה קראנו שוב לטל, ואמרנו לו שיש לנו שיק ע"ס 90,000 דולר, האם אתה מוכן שניקח רו"ח חיצוני שיבדוק את המחלוקת. מר שניצר מנה ללשכת רואי החשבון וביקש את רואה החשבון.

...

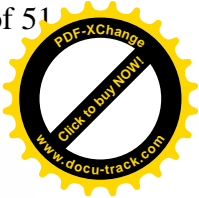
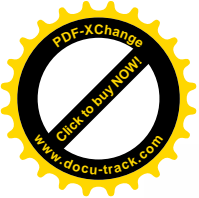
- ש. יקי הסכים למחול על 120,000 דולר.
- ת. כן, כי הוא רצה לסיים את הפרשה.
- ש. אבל לא היה ויכוח על עצם החוב של ה- 120,000 דולר.
- ת. לא היה ויכוח.
- ש. אז למה זה לא נגמר.
- ת. מר שניצר קבע את המועד במשרדו, הודענו ליקי ולטל שיבואו. חיכינו לטל 1/4 שעה, טל לא הגיע. מר שניצר צלצל לטל ואמרנו לו שאנחנו מחכים כדי לסיים את הפרשה. הוא החליט שלא לבוא וללכת בדרך אחרת. כאן מסתיים הסיפור שלנו.
- ש. מה עשית.
- ת. החזרנו את השיק למוטי (אחיו של יקי).

(עמ' 47, 48).

ברי, כי דו"ח פירוק השותפות אין משקף את האמת והמציאות, היות והוא התבסס על הנתונים שנמסרו לרואה החשבון על ידי הצדדים וכללו את ה"מחילות" של הנתבע לתובע על מנת שניתן יהיה להגיע לתוצאה מאולצת שנקבעה מראש: על פיה הנתבע חייב 100,000 ₪ לתובע.

דו"ח זה אינו מתחשב ואינו מפחית את האבנים אשר נטל התובע מן השותפות.

רשימת המלאי אותה ערך התובע, אשר עליה נסמכת, בין השאר, תביעתו (נספח ו') לכתב התביעה נספח ח' לתיק המוצגים), לא התאימה לרשימת המלאי המופיעה במחשב, כך גם לא התאימה לתוכן האבנים שנמצאו בקופה, כך גם לא התאימה לנתונים שנמסרו לרואה החשבון. ברשימה זו נכללו גם אבנים שאין שייכות לשותפות אלא ל"חברת בראשית". מדובר היה ברשימה, שאינה משדכנת ליום בו הניח התובע את הקופה במשרדו של הנתבע וביקש לפרק את השותפות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

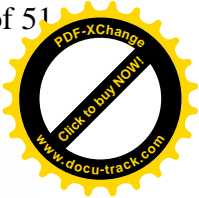
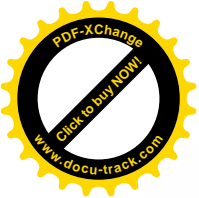
ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

בעדותו בביהמ"ש מאשר הנתבע את האמור :

- "ש. בתביעתך אתה טוען שהסטוק שווה 520,000 דולר ותובע חצי ממנו.
 ת. נכון.
 ש. ההוכחה שיש לך זה המוצג "יח". של מי כתב היד על מוצג זה.
 ת. שלי.
 ש. מי ציין את המספרים הכמויות.
 ת. אני.
 ש. הנתבע חתום על המסמך הזה.
 ת. לא.
 ש. במסמך הזה יכולת גם להוסיף עוד 0.

לשאלות בית המשפט:

- ש. מתי ערכת את הרשימה הזאת.
 ת. יש עליו תאריך.
 ש. איפה התאריך.
 ת. לא רשום תאריך.
 ש. למה לא רשום תאריך. מאיפה אני אמור לדעת מתי זה נערך.
 ת. האמת אין לי מושג באיזה תאריך. עברו שלוש שנים. ואם אבוא ואומר תאריך ינואר או מרץ, לא יודע.
 ש. אז יכול להיות שהמסמך הזה נערך גם חודשים לפני כן.
 ת. יכול להיות.
 ש. זאת אומרת שאם המסמך נערך חודשים לפני כן.
 ת. אני רואה פה את האבן 15.55 בכתב היד שלי, זה לא יותר משלושה חודשים לפני כן.
 ש. זאת אומרת שבמסך ה-3 חודשים האלה, לתוך הקופה יכלו להיכנס ולטאת אבנים.
 ת. נכון.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

- ש. כלומר, הרשימה הזאת לא ממצה את מה שהיה בקופה בעת שהנחת את הקופה על השולחן של הנתבע.
- ת. כל הקופה זה שלי. לקחו לי את הכל.
- ש. מה שבתוך הקופה, הרישום הזה, לא מייצג את מה שהיה בתוך הקופה בעת שהנחת אותה אצל הנתבע. אתה הוצאת את האבן האחרונה של ה- 15.55.
- ת. נכון.
- ש. אז הרשימה לא מייצגת את מה שהנחת.
- ת. במאה אחוז שלא.
- ש. כלומר, אנחנו יכולים ללמוד את מה שיצא ומה שנרכש ומה שיכול להיות רק מהרישומים של יציאה וכניסה שנמצאים אצל הנתבעים.
- ת. נכון".

(עמ' 31, 32).

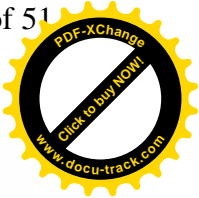
אם ביקש התובע לפרק את השותמות, מדוע לא ערך רשימת מלאי מעודכנת ומפורטת בטרם הגיח את הקופה במשרדו של הנתבע?

מדוע לא ערך התובע בדיקה ורשימה מפורטת של המלאי בנוכחות הנתבע !!

מדוע לא ערך רשימה כזו בנוכחותו של הנרי, שת הציג בפניו את תוכן הקופה כפי שהדבר נראה בסרט הווידאו ?

בשביל מה בכלל היה צריך התובע לקרוא להנרי ולהציג בפניו את תוכן הקופה !!

ברי לי, כי כל אירוע הצגת תוכן הקופה בפני הנרי, ללא עריכת רשימת תוכן הקופה בנוכחותו, וכי כל פעולותיו של התובע בנוכחותו של הנרי, היו "הצגה" כדי ליסלול את הדרך לדרישה הסחטנית של התובע מן הנתבע לשלם לו 130,000 דולר ללא כל התחשבות. התובע ידע היטב כי תוכן הקופה אינו משקף את ה"סטוק" המופיע ברשימה - נספח ו' ו- יח' - וכי מן הקופה הוא גם נטל יהלומים לעצמו; וכי השרכתו את שווי היהלומים כפי המופיע ברשימה, אינו תואם את שוויים הריאלי.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

זאת ועוד, דו"ח רוה"ח שיבר התבסס על הערכת התובע את שווי האבנים, שלטענתו, נותרו בקופה. אומנם התובע העריך תחילה אבנים אלו בסכום של \$ 520,414, אולם, משהוכיחו לו כי הוא כלל ברשימה זו גם אבנים ששייכות ל"חברת בראשית" נלא לשותפות, הצטמצמה הערכת השווי ל- \$ 387,722.

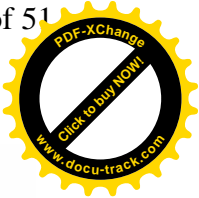
בעדותו נשאל והשיב התובע:

"ש. ... את הרשימה הזאת, השווי של כל אבן אתה ציינת ?
 ת. כן.
 ש. נסכים שגם כל המספרים שמצויינים בדוח, שווי לקראט, גם הם לא נתוני הרכישה שרכשת את האבן, אלא זה הערכה שלך.
 ת. זה לא מדויק. מדויק שכתבתי את המחירים האלה, השוק היה בירידה מאוד חזקה, זה היה בנפילה מבחינה כלכלית של כל העולם..."
 (עמ' 34, 35).

דא עקא, שהערכת שווי היהלומים עיי התובע לא תאמה את המציאות.

בעדותו אומר הנתבע:

"אחר כמה זמן, כחודש אחרי, ביקשתי מלופטין לבוא ולהסתכל על הסחורות, שלא שוות יותר מ- 200 אלף דולר. עברתי על הדוח והאבנים בדוח של ה- 5/7, שראיתי שהסחורות שוות הרבה פחות ממה שטל העריך אותן. לכן, הסטוק שווה רק 200,000 דולר, ואני מוכן שטל או אביו יקחו את הסטוק, עם מה שהוא הסכים, שיקח אבן, אבן, ואני מוכן לזכות את השותפות ב- 200,000 דולר. איציק לופטין אמר שהוא ידבר עם אביו אבל הוא לא מתערב בזה, טל לא מקשיב לאף אחד..."
 (עמ' 73).

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

מאשר את הדברים יצחק לופטין, אשר הינו בין השאר גם מומחה בהערכת שווי
יהלומים:

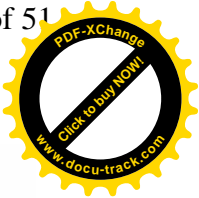
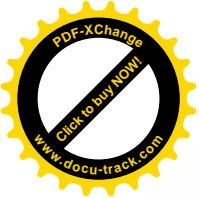
ש. מה הכשירות שלך מבחינת הערכת יהלומים.
ת. אני סוחר ביהלומי גלם במשך 35 שנה. אני מעריך עבור
ממשלת ישראל, עבור המפקח על היהלומים שנחוף
מעריך של גלם, אני מעריך של בנק אגוד בבורסת
היהלומים, ואני חבר בחבר המעריכים של בורסת
היהלומים.

(נמ' 43)

ש. התבקשת אחייכ על ידי יקי להעריך את תוכן הכספת.
ת. כן.
ש. תספר על זה.
ת. אני הגעתי למשרד שלהם, הראו לי את הקופסא,
שראיתי גם בטלויזיה שזו הקופסא של טל. עברתי על
האבנים, הערכתי אבן, אבן, והגעתי לסכום של
כ- 200 – 204 אלף דולר, שווי הסחורה שהייתה בקופסא.

ת. באותה תקופה בסוף 2008 היה משבר גדול בענף
היהלומים. הסחורות נמלו ב- 50% - 40%. אני אישית
נפגעי קשות מהמפלות הזאת. יכול להיות בתקופה
הרלוונטית הם היו שווים יותר קצת. אבל זה מה שהיה.
(נמ' 48, 49)

ש. אמרת שהערכת את הקופה ב- 204 אלף דולר.
ת. את האבנים בקופה.
ש. בקלטת יקי נשמע שהוא מציע לקנות או למכור את
האבנים ב-204 אלף דולר. יש כאן מכתב של יקי שהוא
מציע שטל יקנה את האבנים ב- 204 אף דולר. אתה מכיר
את זה.
ת. מוטי פנה אלי ואמר לי קח את הסחורה ותמכור אותה.
אני מוכן שאפילו טל יקנה אותה ב- 204 אלף דולר.
אך משהבירור לא עלח ירדנו מהנושא. אני לא לקחתי את
האבנים ולא טיפלתי במכירה.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

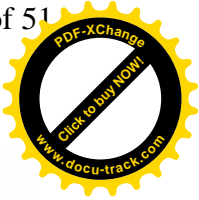
- ש. תאשר לי שאמרו לך שהציעו לטל לקנות את הקופה תמורת סך של 204 אלף דולר.
- ת. אמרו לי את זה. אמילו מניתי לאבא של טל, והם לא הגיבו.
- ש. אם טל היה נענה להצעה זו, למי הוא היה משלם 204 אלף דולר.
- ת. זו שותפות שלהם והיו מתחלקים חצי-חצי.
- (עמ' 51).

אני דוחה את האפשרות אותה העלה התובע, על פיה הנתבע הוציא מן הקופה יחלומים בטרם חנמיד אותה לחזרתו של יצחק לופטין.

בעדותו נשאל והשיב על כך הנתבע:

- ש"ש. איציק לופטין ספר את הקופה.
- ת. רק אחרי כחודש. לא באותו יום.
- ש. הוא השווה את הקופה לרשימות.
- ת. אמת. הוא עבר איתי על הדוח וראה שהסחורות עומדות פי 2 מהמחיר. הוא אמר היום שהסחורות היו שוות 50%.
- ש. כל האבנים שהיו בסטוק היו בקופה.
- ת. כולן, אחת לאחת. עד היום אני מוכן להיבדק במכונת אמת שלא נגעתי בדוח שלו פעם אחת. כמו שציפי הצהירה את זה וגם אני מצהיר את זה. עד היום מה- 24/6 לא נגעתי בדוח שלו פעם אחת.
- ש. גם אתה וגם לופטין בדקתם שכל האבנים שקיימות בנספח "טו" נמצאות בקופת השותפות.
- ת. אמת. זה מדויק אבל במשהו קטן לא. חוץ מאבן ה- 15 קראט והיו עוד שתי אבנים קטנות, של 1500 דולר שלא התייחסנו לזה. היו כל-כך הרבה מחילות וכ"כ הרבה ויתורים, שלא התייחסתי ל-1500 דולר שחסר, זו הסיבה".

מהימנים עלי דבריו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

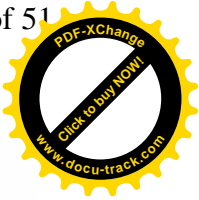
כך גם בהתייחס לשאר הנתונים המופיעים בדו"ח רוה"ח שיבר.

בדו"ח מופיע "רווח צמאי מחבילה חדשה 80,000 דולר".

בעדותו מסביר התובע:

- י"ש. לגבי הרווח של 80,000 דולר לטענתך, ממה הם נובעים.
- ת. חבילה עלתה איזה 220,000 דולר.
- ש. החבילה שבמלאי.
- ת. החבילה קניתי שבוע לפני שעזבתי את המשרד.
- ש. מישהו שילם עבורה.
- ת. עדיין לא.
- ש. היא הייתה בחזקתכם.
- ת. אנלי בקופה.
- ש. למה היא לא רשומה ברשימה.
- ת. זה כתב יד שהיה כמה חודשים לפני.
- ש. למה לא עדכנת את זה.
- ת. עדכנתי את זה במחשב, המחשב היה מעודכן. זה הייתי עושה פעם ב... רשימה.
- ש. אתה אומר שיש חבילה נוספת שהייתה בתוך הכספת והיא אפילו לא מופיעה בדוח הזה.
- ת. נכון.
- ש. אז למה תבעת רק 520,000 דולר ולא יותר.
- ת. כי לא שילמתי עליו, אבל רווח עתידי אני יכול לתבוע.
- ש. ממי קנית אותה.
- ת. מרפי ארסלניאן.

(עמ' 37).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

טיעון זה של התובע הומרך.

בעדותו נשאל על כך הנתבע:

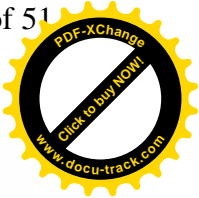
ש. טל תובע 80,000 דולר בגין רכישת גלם יהלומים מרפי ארסיניאן.
 ת. לא היה ולא נברא. טל בחיים לא קנה גלם, והוא ישב והקליט 110 שעות הקלטה, לפי דברי לופטין ושניצר. למה הוא לא הקליט פעם אחת שהוא קנה גלם. זה המצאה שלנו, של שניצר, שלי ואיציק לופטין, שמיברקנו רווח כדי להגיע ל- 100,000 דולר שיהיה לטל לקחת הביתה, בתנאי שהוא יחזיר את האבנים וההקלטות ולא יפרסם אותן. הוא שלח תמונות לאשתי הביתה".

(עמ' 74).

ש. לגבי החבילה שאמורה להרוויח 80,000 דולר – מוצג "יג"
 – מי קנה את החבילה הזאת.
 ת. אני, חד משמעית.
 ש. היא של השותפות.
 ת. היא של בראשית בלבד. גם את החבילה הראשונה קניתי, יש שם שתי תבילות.
 ש. כמה אבנים יש בחבילה הזו.
 ת. 30 ומשהו".

(עמ' 79).

נספח י"ג הוא ה-INVOICE של תרכישה ע"י "בראשית" ביום 19/6/2009.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

במכתבו מיום 25/8/2009 (נספח י"ב) כותב רפי ארסליאן:

"TO WHOM IT MAY CONCERN

I undersigned Raffi Arslanian declare herewith that I never concluded any business in rough diamonds with Tal Sami, nor did I ever have any discussion with him about prices concerning any rough diamond deal in the last 2 years".

האמור מתיישב עם התצהיר אותו מסר הנתבע לבית משפט השלום:

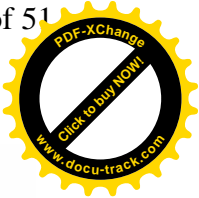
"ש. בתצהירך שהגשתי לבימ"ש השלום בסעיף 44 "היהלומים בקומת השותמות נרכשו עבור השותמות בלבד. אולם, החל מחודש ספטמבר 2008 חדלתי לרכוש יהלומים עבור השותמות, היות וכל עסקה שלקחתי בה חלק יעקב לקח לעצמו בכוח וניתק אותי מהעסקה.
ת. נכון".

(עמ' 37).

עדות הנתבע מוצאת תימוכין בעדותו של יצחק לופטין:

"ש. במהלך הבירור, ותוך כדי בדיקת רז"ח של שיבר, גם עלה סכום נוסף שהוכנס לחשבון של רז"ח של שיבר, שעניינו 80,000 דולר רווח עתידי. אתה זוכר את הנסיבות.
ת. אני זוכר משהו כזה. קשה לקבוע רווח עתידי בעסקה. קשה לאמוד רווח עתידי בעסקה. עסקה יכולה להרוויח וגם להפסיד.
ש. למה זה צויין בדו"ח.
ת. רצינו להגיע לאיזה מכנה משותף שנוכל לסיים את הפרשה שכאבה לנו מאוד. אני הייתי מוכן להשקיע מאמץ זמן, באמת, ושוחחתי רבות עם טל ואביו וגם עם אח שלו, שנמצא באולם, ורציתי לסיים את הפרשה לפני שהיא התחילה. זה עלה לי בבריאות דם". (עמ' 49).

41 מתוך 51

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

הנה כי כן, רכישת/עיסוקה זו אין לה כל קשר לשותפות.

על כן, ולא בכדי, היא לא מופיעה ברשימה אותה ערך התובע.

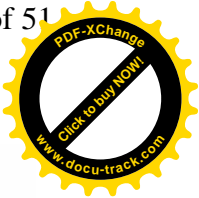
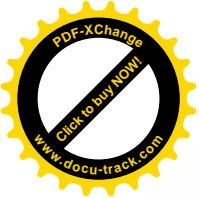
ללמדך, שאת סעיף "רווח צמוי מחבילה חדשה 80,000 דולר", יש להשמיט מהדו"ח של ר"ח שיבר.

הוא הדין באשר לטענה הנטענת לרווח עתידי נוסף בסך 20,000 דולר המופיע בסעיף 21 (ב) לכתב התביעה.

לא מצאתי כל הוכחה לנטען.

מסביר התובע:

- ש. בסעיף 21.ב. לכתב התביעה אתה תובע רווח עתידי של 20,000 דולר. תסביר מאיפה זה בא.
- ת. יש אדם בשם אילן, שנמצא בבליגיה הוא מוכר בשווי של מעל 20% משווי השוק. כי אחרת אין לו מה לעשות שם. שלחתי לו 130,000 דולר סחורה יהלומים.
- ש. תראה לי איפה הסחורה בשווי זה.
- ת. זה במסמכים של בראשית. עיכבנו את הפגישה בינינו בשבוע כדי שאילן יבוא ונסדיר את העניין.
- ש. מתי רכשת את החבילה של ה-130 אלף דולר.
- ת. זה לא חבילה אחת זה כל מיני דברים. עם הזמן, שעבדתי עם בראשית. הייתי קונה כל הזמן.
- ש. החבילה נמצאת בתוך הדוח שלך – נספח יח'.
- ת. כן.
- ש. פעם אחת אתה תובע לפי השווי שלה בנספח יח', ופעם אחת לפי הרווח שמכרו אותה.
- ת. רווח עתידי. אני לא ראיתי אותה מאז. 20% היא לא צריכה להרוויח? רווח אני תובע, מגיע לי רווח.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

- ש. החבילה נמכרה אז אתה לא יכול לתבוע אותה.
 ת. היא לא נמכרה. היא בבגליה והוא אמור למכור אותה.
 המחירים שנתתי לו האחרון שהוא יכול לרדת, עד רווח
 שאם ימכור את הכל זה 20,000 דולר.
 ש. יש לך איזה הוכחה על ה- 20,000 דולר.
 ת. היה אמור להרוויח 20,000 דולר".

(עמ' 38, 39).

מגיב על כך הנתבע:

- ש. ספר לבית המשפט על החבילה של 130,000 דולר
 שהייתה אמורה להפיק רווח של 20,000 דולר שהייתה
 אצל אילן.
 ת. המצאה של טל, חדשה, לא היה ולא נברא".

(עמ' 89).

לא הובאה בפני כל הוכחה כי הייתה עסקה כזו כנטען ע"י התובע.

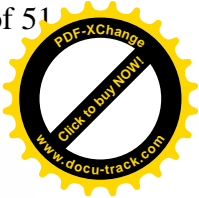
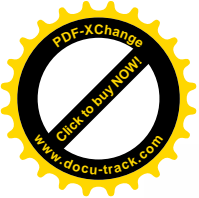
אם הייתה עסקה כזו, ניתן היה למצוא ולהציג מסמכים שיתמכו אותה או להציג אישור
 או מסמך מ"אילן", עמו לטענת התובע נשתנה עסקה כלשהי.

ואת ועוד;

בדו"ח הראשון של רו"ח שיבר, מופיע ניכוי של 120,000 דולר "הפסד מעסיקה מיוחדת
 (של שותף) 10% 1,200,000".

כבר נאמר, כי על מנת להתאים את הדו"ח לסכום בו תישאר לתובע יתרה של
 100,000 דולר - סכום הסחיטה - מחל הנתבע על סכום זה, לבקשתו של
 מר שמואל שניצר.

בחתום, סיכום הדו"ח הוביל למסקנה: כי התובע חייב לשותפות 18,000 דולר. בחישוב
 זה, כבר נכללים היהלומים אותם נטל התובע לנצמו השייכים לנכסי השותפות, הערכה
 בלתי ראלית של היהלומים הקיימים, כפי שהעריך אותם התובע, ותוספת של ה- 80,000
 דולר, שאינם שייכים כלל לנכסי השותפות.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

בעדותו אומר יצחק לופטין :

"... רואה החשבון הגיש את הדו"ח, הייתה שם בשלב מסויים, שמואל עלה על טעות בחישובים. הויכוח בין 100,000 דולר שהם מוכנים לתת, זה הכל. בשלב זה, כשקיבלנו את הדוחות מרואה החשבון, קראתי ליקי, הגשתי לו את הדו"ח. קראתי לטל, מסרתי את זה לאבא שלו, והם עברו על הדו"ח, והם קיבלו אותו. באמצע היה ויכוח על סכום מסויים, שזה לא תאם לבירור שלנו. מר שניצר ביקש מרואה"ח, בהסכמתו של יקי, למחול על סכום של 120,000 דולר, והם קיבלו את התיקון.
 ש. יקי הסכים למחול על 120,000 דולר.
 ת. כן, כי הוא רצה לסיים את הפרשה.
 ש. אבל לא היה ויכוח על עצם החוב של ה- 120,000 דולר.
 ת. לא היה ויכוח".

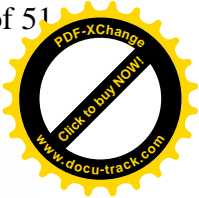
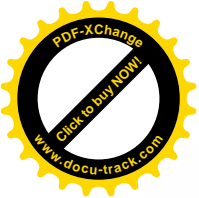
(עמ' 48).

בדו"ח המתוקן של רויח שיבר, הושמט סכום זה, בעקבות "המחילה" שנעשתה כדי שהדו"ח יראה יתרת זכות לתובע, כפי הסכום אותו הסכים הנתבע לשלם לתובע כדי לסיים את הפרשה ולקבל לידיו את הקלטות אותן מחויק התובע בידיו, ואת היחלומים השייכים לשותפות אותם נטל התובע לעצמו.

כך נוצרה יתרת הזכות של 101,412 דולר בדו"ח המתוקן.

בעדותו מסביר ומאשר רויח שיבר :

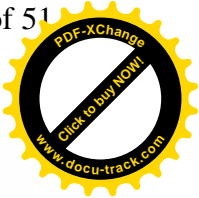
"ש. אני אומר לך שטעית קודם כשהוצגה לך שאלה. הדו"ח הראשון דווקא היה דו"ח שבו ציינת מינוס 18,000 ₪, ואח"כ תיקנת אותו לבקשת מר שניצר, כך שהוא היה פלוס 105,000 ₪. ברור שההבדל בין שני הדוחות זה אותה אבן שהתובע היה שותף בה ב- 10%, שאינה קשורה למלאי, והאבן הזאת הפסידה 1,200,000 דולר, ולכן החלק של התובע בהפסד הוא 120,000 דולר.
 ת. נכון.
 ש. אתה מציין את זה בדו"ח.
 ת. כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

- ש. כשצינת את זה, אם ניקח את ה- 120,000 דולר כחובה של התובע, יוצא שהוא חייב לשותפות 18,000 דולר.
אמת.
- ת. הראית את הדרי"ח הזה לשניצר ולופטין, ואז אני מציג לך מכתב שלפיו התבקשת לתקן את הדוח הראשון כך שהמחילה על 120 אלף דולר תיכלל בו.
- ש. הדרי"ח הראשון הוא דרי"ח ראשון. הדרי"ח השני הוא מתוקן והתווסף לו ה- 120,000 דולר של האבן מהעסקה המיוחדת. המכתב שהצגת לי, עד כמה שזכור לי, זה היה לפני שהוצאתי את הדרי"ח הראשון. זאת אומרת הכנתי טיוטה ראשונית לפני שהוצאתי אותה החוצה, הראיתי אותה למר שניצר, ואז הוא ביקש לתקן.
- ש. כלומר, הטיטה הראשונה שלך הייתה מינוס 18,000 דולר.
לא התייחסתי לאבן הסמציפית הזאת.
- ת. לבקשת מר שניצר אתה תיקנת את הטיטה הזאת והוצאת את הדרי"ח הראשון כך שהמחילה תיכלל בו והוא יהיה על פלוס 105,000 דולר.
101,000 דולר.
- ש. שאלו אותך למה אתה כותב על האבן 15.55 כשהיא לא במלאי ואני חושב שהפנו אותך בטעות. בכותרת כתוב "פירוט אי הסכמה בין השותפים".
אמת.
- ש. ופה אתה מפרט שתי אי הסכמות. הראשונה דיברנו עליה, זה המחילה של ה- 120,000 דולר, והשנייה כתוב במפורש אבן מסי 28 במחיר 22,000 דולר לקראט, ובמשקל 15.55 לא נמצאת במלאי. כלומר, למרות שברשימה שצורפה אליך מצויינת האבן, אחד הצדדים אמר שלמרות שהיא מצויינת היא לא מצויינת במלאי.
זה אי הסכמה.
אמת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

- ש. תאטר לי שבין אם הייתה מחילה לבין אם לאו, סוכס שהמחילה היא בתנאי שמר סמל יחזיר את שש האבנים שלקח.
 ת. עד כמה שזכור לי אלה היו הדברים.
 ש. כלומר, אם התובע מחזיר את שש האבנים שלקח מהקופה, אז אמר לך שניצר, שיש הסכמה למחול על 120,000 דולר.
 ת. אמת.

(עמ' 16, 17).

הנה כי כן, יש לחשיב את הניכוי של 120,000 דולר על כנו.

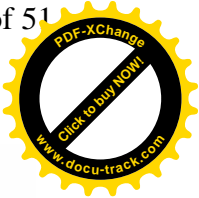
בדו"ח רו"ח שיבר מופיעות הלוואות אותן הוא מייחס לתובע.

מסביר הנתבע:

- ש" בדוח רואה החשבון – סעיף הלוואות משויך רק לטל ולא משויך גם לך. רואה החשבון העריך את הנכסים ב- 500,000, חילק ב- 2 ומצא שטל זכאי ל- 250,000 דולר, ואת הלוואות הוא הפריד רק לטל.
 ת. לא יודע. הרי יש לך חתימות של טל על 280,000 דולר. אם מחלקים את זה ל- 2 זה 140,000 דולר. ה- 35,000 דולר זה חצי-חצי. מגיע לי עוד 17,000 דולר כי זה 122,000, אבל בגלל שרוה"ח עשה את עבודתו רק לצורך להגיע ל- 100,000 דולר לתת לטל, העברנו עוד חלק מהסחיטה הזאת".

(עמ' 82).

הוכחה נוספת שלך ניתן להסיק מסקנה כלשהי מדו"ח רוה"ח.

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

בכך לא די;

כאמור, הערכת שווי היחלומים על ידי הנתבע (כפי המופיע בנספח ו'), על בסיסה נערך דו"ח רו"ח שיבר, הייתה שגויה לחלוטין. שווים של היחלומים שהיו בקופת היה כ- 200,000 דולר, ולא 387,752 דולר, כמופיע בדו"ח.

ניתן למצוא עוד ועוד אי דיוקים ואי נכונות בנתונים המופיעים בדו"חות אותם הגיש רו"ח שיבר, כאשר ברי כי דו"חות אלו אינם משקפים את המציאות והאמת.

אומר על כך הנתבע:

"ת. אמרתי קודם שגם אני וגם שניצור וגם לופטין וגם שיבר היינו צריכים לדאוג שלטל יהיה 100,000 דולר בחשבון. בסיטואציית הסחיטה שנוצרה כתבנו את הנתונים הקיימים ועשינו מחילות שלא היו במעל. הדו"ח לא מפוברק המחילות מפוברקות והסטוק שהיה במהלך 200,000 ונרשם 350,000".

הראיות שנשמעו והובאו בפני מוכיחות כי כך הם פני הדברים.

לימים הסתבר שהנוק שנגרם לשותפות, בעקבות נפילת שוק היחלומים בשלם, הינו גדול יותר.

לטענת התובע, לנתבע יש חוב של 300,000 דולר לשותפות.

אני דוחה את טענת התובע, המתייחסות להלוואות שנלקחו, סכומן והריביות שחוייבו.

ההלוואות שנלקחו מגובות במסמכים עליהם חתם התובע (נספח טו').

התובע הודה, כי נטל את ההלוואות וחתם עליהן (עמ' 40).

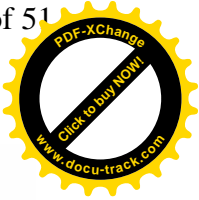
הריבית שחושבה – 1% לחודש – היא הריבית שהייתה מוסכמת על הצדדים.

בעדותו מאשר זאת התובע:

"ש. מה הריבית שסוכמה בגין ההלוואות.

ת. ריבית שהוא לוקח 1%, השותפות משלמת 1%".

(עמ' 39).

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

בעדותו התייחס לכך רו"ח שיבר:

- "ש. האם פר סמל התנגד או לא הסכים לאחוז הריבית שציינת של 1%.
- ת. לא.
- ש. האם הוא טען במנין טענה אחרת בדבר 1% ריבית בחודש.
- ת. לא זכור לי.
- ***
- ש. האם התובע הודיע שהוא מתנגד לאיזה שהיא מההלוואות שרשמת בדרי"ח.
- ת. לא זכור לי שהתנגד לזה".
- (נמ' 16).

לא הובאה במני כל הוכחה שמדובר בריבית מופרזת שאין לכבדה, בוודאי כאשר מדובר בריבית שהייתה מוסכמת על הצדדים.

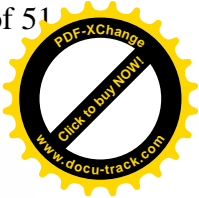
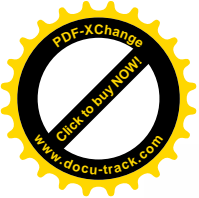
בדברי הסיכום מוסיף ב"כ הנתבע:

"42. ומעל לכל ראוי לציין כי התובע כלל לא שילם לנתבעים כל ריבית מעולם !! כל תביעתו של התובע בענין הריבית, מעבר להיותה לא נכונה בבסיסה, הינה היפוטטית שכן, התובע לא שילם מעולם ריבית !!"

הוא הדין באשר לטענה על חיוב יתר במס מחזור בשיעור של 1%.

אני דוחה טיעון זה.

כבר נאמר שהשותפות התנהלה במשרדי "חברת בראשית" כאשר השותפות קיבלה לצורך כך שירותי ניהול, מחשב ומשרד בו עבד התובע.

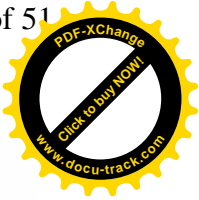
בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

בידונו מסביר הנתבע, את שהוסכם בין הצדדים בגדון:

- ש" מה מס המחזור שסוכם ביניכם.
- ת. ביום שאבי נתן לו את הברכה, סיכמנו על 1% ריבית בחדש על הלואה, + 1% מס מחזור, זה היה סכום שלי. כל המחזור שלו היה 2.5 מיליון דולר בכל השנתיים וחצי. כלומר, 100,000 דולר בחדש בממוצע. 1% מזה הוא 1,000 דולר, שזה אמילו לא הוצאות המשרד והפקידה. שמתוך זה גם ככה צריך לשלם 0.6% למס הכנסה, זה הכל היה סמלי. אתבתי אותו אתבת את.
- ש. גם מס המחזור חל על השותפות.
- ת. אמת.
- ש. זאת אומרת גם אתה צריך לשלם חצי.
- ת. אמת. לא רגע סליחה. אתה אומר דברים שהם לא מדוייקים. טל היה חייב כסף בהלוואות שלו חצי-חצי. השותפות הייתה חצי חצי. אבל מה שטל היה לוקח למס מחזור, בגלל שזה היה רק 1%, מן ההיגיון לא נשאר מזה כלום. 0.6% הולך למחזור, ויש עוד הוצאות משרד ולפקידה וניירות וטלפונים, בסופו של דבר התפקיד של טל שעליו סוכם, שיהיה 1% מס מחזור שרק טל משלם.
- ש. וטל משלם את זה גם על המחזור שלך בשותפות.
- ת. זה היה תחת הלוגו של מס מחזור, אבל האמת זה היה כל מה שהיה מתחת - מס מחזור, פקידה, משרד, ארוחות צהריים, הכל היה על חשבון המשרד.
- ש. וגם על המחזור שלך.
- ת. עוד פעם, זה המחזור שלי. זה היה 1% והוא הסכים על זה.
- ש. כמה גבית במעל מס מחזור.
- ת. לא גבינו כלום.
- ש. שנתיים וחצי לא גבית כלום.
- ת. טל אישר במני טל שיבר שהוא אף פעם לא שילם בגלל החברות שלנו. לא רק שהוא לא שילם הוא משך כספים בירוק".

(עמ' 81).

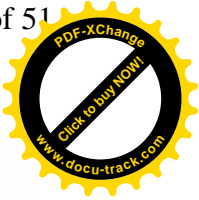
בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

מאמת ר"ח שיבר את הנאמר:

- ש. האם התובע הראה לך נתון או התנגד לנתון של קביעת מס מחזור בשווי 1%.
- ת. לא זכור לי שהתנגד לזה.
- ש. בדוח שלך, בעמ' 2 אתה אמילו אמרת שמצאת שמס מחזור לא שולם על ידי השותפות, ואמרת אם הוא ימצא אישור ששילם את מס המחזור, תפחית את זה מהדוח שלך.
- ת. אמת.
- ש. הוא המציא לך אי פעם מסמך המלמד שהוא שילם סכום מסויים על חשבון מס מחזור.
- ת. לא.

(עמ' 16).

בית המשפט המחיי בתל אביב - יפו

ת"א 10-01-23468 סמל נ' כוהזינוף ואח'

4. סוף דבר

התובע כשל מלהוכיח כי השותפות חבה לו סכום כספי כלשהו.

נהפוך הוא; מהראיות שהובאו והוצגו בפני עולה, כי התובע הוא זה אשר חייב כסף לשותפות, וכפועל יוצא לתבע.

בדברי הסיכום ערך ב"כ הנתבעים חשבון על פיו "התובע חב לנתבעים סך כולל של 369,807 ₪".

אין אני סומך ידי על חשבון/התחשבנות זו, באשר לא נעשתה בדיקה מסודרת ואמינה של רו"ח את חשבונות השותפות כפי שהיה ראוי ונכון שתעשה בעת פירוק השותפות.

הוכח בפני כי הדו"חות אותן הגיש רו"ח של שיבר אינם אמינים ולא ניתן לקבוע על פיהם ממצא כלשהו באשר לחשבונות השותפות.

שני הצדדים – התובע והנתבע – היו שותפים ל"אי דיוקים" (בלשון המעטה) ולהתאמות שהופיעו בדו"חות אלו ושנוצרו כדי לשרת מטרה מסויימת ולא את העובדות לאשורן ואת האמת החשבונאית של תוצאת פירוק השותפות.

עקב התנהלות זו, לה היה שותף גם הנתבע, אני מחליט שלא לעשות צו להוצאות.

אני דוחה את התביעה ללא צו להוצאות.

ניתן היום, י"ח טבת תשע"ג, 31 דצמבר 2012, בהעדר הצדדים.

המוכירות תשלח העתק מפקס הדיו לצדדים.

יהודה פרגו, שאפט בכיר